

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3715/TBTT/CHBC)

SỐ 205

12 TRANG 25 TỈ

PHÁT HÀNH

ngày 16-3-1979

đến 23-3-1979

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu báp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI : 93801

Wasom
DS 531
C 74++

ĐỪNG ĐỂ CĂN BỆNH THAM NHƯNG TRỞ THÀNH QUÁ CHẬM

Hai mươi ba năm trước, Thống Chế Tưởng Giới Thạch để mất lục địa Trung Hoa vào tay Mao Trạch Đông chỉ vì nạn tham nhũng.

Hồi quốc mới thua Ấn Độ một cách nhục nhã để mất một nửa nước, cũng chính vì nạn tham nhũng. Ngày Chúa Nhật 12-3 vừa qua, trong khi công bố quyết định sa thải 1.300 công chức về tội tham nhũng, chính phủ Hồi quốc đã xác nhận như vậy. Tiếc rằng khi biết được sự tệ hại của nạn tham nhũng thì đã bại trận rồi! Đã có quá nhiều người

than phiền về nạn tham nhũng ở nước ta. Một cơ quan chuyên việc diệt trừ tham nhũng đã được thành lập từ lâu đó là Giám Sát Viện. Cơ quan này đã chia nhau "nghiên cứu" tại nhiều nước kể cả Đài Loan nơi có kinh nghiệm mất nước vì tham nhũng. Kết quả, chẳng những Giám Sát Viện không bắt được tham nhũng mà có dân biểu còn tố cáo tham nhũng ngay trong GSV!

Tổng Thống nói rằng đã đến lúc không còn có thể chấp nhận việc các đơn vị hỗ trợ buôn lậu ma túy quân

nhân bảo vệ sò nách ba che chở gái điếm được nữa.

Phó Tổng Thống nói rằng nếu nạn tham nhũng bành trướng đến mức độ nào đó thì có thể mất nước..

Một bà Trung tướng nhớ tiếp xúc với các thân hữu chắc là cũng thuộc giới tướng lãnh với nhau đã biết được và công khai tố cáo rằng có những kẻ bán và nhửng kẻ mua những chiếc ghế bố béo quân sự hoặc hành chánh với giá ba bốn chục triệu hoặc năm sáu chục triệu ..

Tổng Thống biết rõ nạn tham nhũng, Phó Tổng Thống biết rõ nạn tham nhũng, bà Tướng biết rõ nạn tham nhũng và cả nước biết rõ nạn tham nhũng, nhưng tại sao tham nhũng vẫn ngày một bành trướng? Nạn tham nhũng ở đất nước này đã trở thành bất trị hay những người có quyền không muốn thẳng tay trừng trị? Xin những người có trách nhiệm đừng để quá chậm như Hồi quốc hồi năm ngoái hay như Trung Hoa năm 1949.

C.O

DẶNG ẨM MÀY

Nói đến cái dặng ẩm mây, xin các bạn đồng đạo trên chốn giang hồ giang há ghiền tuyến Kim Dung chớ có vội mếu mọt tư tưởng dề rồi liên tưởng tới dặng Cái Bang, Kháng, kháng, đây chỉ là 1 ý kiến rất độc đáo, rất hay ho của 1 độc giả Con Ong: đề nghị lập ra 1 cái Hội kêu là Hội ẩm Mây và người anh em đó xung phong làm thủ lãnh.

Khởi nói thì bàn dân thiên hạ đều biết rằng, nước Mít ta đã chiếm giải vô địch quán quân về cái sự có nhiều ẩm mây nhất thế giới. Sở ẩm mây và điểm đông gần ngang nhau. Nhìn vô chỗ mô cũng thấy những đờ ẩm mây ẩn nhất và điểm dặng Xã hội đờ dấy quá, trông tòm không thể tả được.

Tại các nước văn minh, ẩm mây làm đờ gì có. Có dặng ẩm mây nào thò cổ ra là lập tức phú lít thộp cổ đưa luôn vào trại Tể Bần. Thường thường tại các nước chỉ có cái bọn Clochard mà thôi. Đó là những thứ người thích sống lang thang nơi đầu đường số chợ, ngủ vạ ngủ vật và đi giàng hồ vật. Nhiều kẻ giàu có hẳn hoi mà vướn khoái một cuộc đời Clochard.

Nhưng nước Mít ta thì không. Ẩn mây đã trở thành một tệ trạng!

Hoá cho nên, trong một bức thư gửi cho tụi Con Ong, ông bạn Nguyễn Thanh Long, Trung sĩ thuộc KBC 7511 mới nhấn mạnh rằng: "Thưa các ông, chính trách tọng tọng đã nhận chìm bao máu đầu xanh non dại phải sa đoạ vào những tệ nạn nehiện ngập, đi xin, móc túi, ăn cướp, du dặng... Tôi một thằng lính nghèo khổ nhưng cũng có lòng bác ái đầy đủ tình thương giống tôi muốn hy sinh quãng đời còn lại để làm thủ lãnh Hội Ẩn Mây. Tôi muốn có phương tiện tiền bạc một giấy phép đặc biệt của nhà nước, một khu nhà cửa một khoảng đất để chăn nuôi trồng trọt và một ngôi trường. Có được như thế chúng ta sẽ tập trung tất cả những đứa trẻ bơ vơ ngoài phố đưa về làng ẩm mây bắt học hành và làm việc, nửa buổi học chữ còn nửa buổi làm vườn."

"Chúng ta không thể sống mãi trên quả đất này! Chết đi chúng ta cũng chả có mang theo gì. Tranh giành lợi lộc chỉ một mình cá nhân mình hưởng mà thôi, đâu có lợi gì cho đất nước! Tôi đã thấy nước ta có lắm Hội nhều Hề nhưng thường thì người ta lập ra để lấy vị, lấy danh chứ chả có mục đích cao đẹp mẹ gì hết!"

Con Ong hoàn toàn tán thành ý kiến của ông bạn Nguyễn Thanh Long.

Ẩn mây và đi điểm là một cái quốc nhục. Từ cách mạng tàn thu đến cách mạng tàn xuân, số người khốn khổ khốn nạn đó lại càng gia tăng này nọ đến nỗi rằng khi bước chân ra đường, nhìn thấy những vụ ẩm mây, những vụ cướp giết, những vụ đi điểm, người ta có cảm tưởng như là mai một, một ngày tới tam u ám nào đó, mình cũng sẽ đi vô con đường của họ.

Tuy nhiên không hiểu nhà nước có dám bỏ tiền ra để lập một cái làng ẩm mây qui tụ các dặng ẩm mây không?

KÍ: CŨNG LEN HƯƠNG I

Nhờ tài kinh bang tế thế vô cùng rùng rợn của ông Tống Ngọc, đất nước bị giờ cái cóc khờ gì cũng có giá hệt. Dân chúng tiêu toàn tiền trăm tiền ngàn trở lên. Chả có ma nào thêm xài bạc các. Thùm chíngay đến cái món kit mà cũng tăng giá vòn vọt thì đủ hiểu rằng dân ta là những người có phước nhất hoàn cầu.

Bữa mới đây, ông Chủ tịch Liên đoàn Nông dân đã lên tiếng báo động về tình trạng bị đất của mùa lúa năm tới mà nạn nhân là 300.000 nông dân toàn quốc. Theo ông chánh đảng Thy Cày thì năm nay hầu hết các dụng cụ máy cày, cơ khí, phân bón đều tăng giá từ 100 đến 150%, vì thế nông dân không thể nào mua nổi.

Riêng tại miền Trung thì số nông cụ và phân bón tăng từ 10000 đến 15000 trong khi ấy giá lúa chỉ tăng 3000, nghĩa là trước khi giá lúa 5000 một giạ, nay chỉ lên tới 700 đến 7500 là cùng.

Kit lên giá thì ảnh hưởng tới lúa gạo. Bởi lẽ người tốt về lúa, lúa tốt về kit. Người nghèo ăn vụn lem nhem trông rất dễ nhầm mí lị cu lị cu leo. Nhưng nếu cu lị cu leo mà đóng bộ côm lè, thất ca-la-hoạch dặng hoàng thì mấy hời mà thành ông lớn. Lúa cũng vậy. Có được sự bồi bổ của kit, lúa mới lớn lên như thổi.

Nay kit lên giá, nông dân đếch có đủ tiền mua kit, lúa má sẽ đi vô con đường tịch liêu là cái cang.

Và như thế đương nhiên sẽ ảnh hưởng nhiều tới nhà bếp.

Các bà nội trợ đã la trời nhiều rồi, nay lại có dịp tả oán thêm nữa. Giữa các ông xã mí lị các bà xã, từ sau giai đoạn kiem ước song hành đến nay, không ngày nào là không có sự eo sèo, cãi lộn. Nếu vô được một bà vợ buồn Tần bán Sở, biết cách tháo vát, hoặc giặt giũ và vai dề sống lẩn hời cho qua ngày thì gia đình ấy còn khá trợ, còn nếu chẳng may vô phải một bà vừa dằn vừa đoảng thì hai vợ chồng chỉ có nước mắng mỏ nhau suốt ngày vì vấn đề tiền chợ.

Trong trường hợp cực chẳng đã thì bà vợ còn biết đi... khách để kiếm thêm tiền bù đắp cho gia đình như cái thâm cảnh của ông Thiệu úy phi công nọ.

Các nhật báo ra ngày vừa qua có đăng tin rằng ông phi công sau 1 thời gian bị cấm tại lu bù kèn về đến nhà thì hay tin vợ bị bắt bỏ bộp ông ta bèn bộp bộp xin lãnh vợ về và hỏi xem vợ bị bắt về tội chi? Nhà chức trách không thể bưng bít được sự thật đành phải cho ông ta biết là bà xã của ông ta đi làm điểm và bị bắt quả tang trong một cái động ở hẻm ô-teu Caoh Tân đường Các Mạg.

Ông chồng nghe đoạn đã té lẩn cù, ngất xỉu. Còn bà vợ cũng không dám nhìn mặt chồng.

Chung qui chỉ tại sự đói rách mà ra hết.

Nếu cái sự đói rách này mà kéo dài ra hoài hoài thì có lẽ một ngày kia thiên hạ sẽ phải đi tới chỗ bốc kit mà ăn mất. Đúng như sấm ngũ cụ phổ Hương trong những vần thơ gãi háng.

"Hết là rồi ăn, ăn rồi là b"

dân anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

HÃY CAN ĐAM NHÌN VÀO SỰ THẬT

Đạo chí thủ đồ vừa loan tin: sinh viên sĩ quan NG văn Biên vừa bắn mình tại quân trường Thủ Đức. Người ta được biết đây là vụ tự tử thứ 4, trong nửa năm qua 48g sau phát ngôn viên nhà binh lại cái hình rằng: kẻ chán đời là đạo binh, trốn lính là bị V.C móc nối vì sợ tù tội nên tìm cái chết chứ không phải bị ức hiếp. Nạn nhân có ghim vào ngực mình, 1 tờ cáo trạng tố khổ nhiều thằng ác ôn còn đó, nắm quyền sinh sát các khóa sinh...

Có một khóa sinh tên Trần Mạnh H. con nhà gia giáo, hiền lành, là bạn chí thân của kẻ xấu số tên Biên, đã nghẹn ngào nói với tụi Con Ong rằng:

"Đành là, ở nhà binh, nhất là trong quân trường, phải có quân phong, quân kỷ. Song, thường phạt, không thể do tùy hứng, của huấn luyện viên. Nhất là, với mấy khóa sinh, trót có bằng cấp cao, khi lọt vào đó, là bị kình hạ và được dây dợ đặc biệt hơn ai hết. Hoặc, anh nào can cái tội trời cho bộ mặt sáng sủa, lại cương trực, hay nói thẳng, thì cuộc đời kẻ như tàn tạ."

THẾ NÀO LÀ HÌNH PHẠT? ĐÓN MẶT TRỜI ĐI NGỦ YÊN?

Anh bạn khóa sinh này đã tâm sự rằng: Chính cháu là 1 nạn nhân. Có 1 bữa, 1 huynh trưởng, tức khóa sinh đàn anh, học khóa trước, huấn luyện cho khóa đàn em đã chặn hỏi cháu: "Ê anh đã có bồ bịch gì chưa? Thấy anh ta nói nghiêm nghị, cháu trả lời: "Chưa. Vì huynh trưởng này quát to: "Xin mời anh hít đất 20 phát, vì huynh trưởng có bồ rồi có sao anh lại chưa có. Thế là tằm bậy."

Hắn ra lệnh dặng hoàng, và trong tuần lễ gọi là "huấn nhục", nguyên tắc là cấp trên bảo chi, phải tuân hành, rồi khiêu nại sau. Cháu đành phải hít đất 20 chực cái mặt bà người.

Vẫn chưa hết, khi hít đất xong, anh ta lại hỏi: "Thế, bây giờ tôi muốn anh trả lời lần nữa: Có bồ chưa?" Cháu vội đáp: "Dạ có bồ rồi ạ."

Tên huynh trưởng, lại tỉnh bơ hét: "Hít đất 20 cú nữa, vì huynh trưởng chưa có bồ, tại sao anh dám qua mặt đàn anh?"

Hắn không hề đùa và cháu đã phải hít thêm 20 lần nữa. Thấy nhà báo có vẻ ngần ngại tưởng như đang nghe người ta kể chuyện về một lũ điên loạn óc, nhưng, anh bạn trẻ búi búi ngủi quả quyết thề rằng: Đó là chuyện có thật.

Ngoài ra 1 khóa sinh kể rằng: Họ đã sáng tá ra làm thứ hình phạt để họ cười tởm đắc ý. Họ khoái lúc nào phạt lúc đó. Không hồn thì cần rặng vào mà thọ hình. Cái bướng tranh luận thì coi chừng... Trong số hình phạt quái gở hiện nay có trò: "Đón mặt trời ngủ yên". Kẻ bị phạt, phải nằm ngửa tay vắt lên trần nằm bắt chân chữ ngũ rồi ngó thẳng vào mặt trời giữa giờ ngọ, nắng chói chang, cứ thế ngó cho tới khi mặt trời đi... ngủ. Hầu hết bị phạt theo lối đều già này, đều nhuộm bệnh liền sau đó! Nhưng bệnh thì ráng chịu. Lại còn thêm trò phạt được mệnh danh là: "Người cày có ruộng". Hai kẻ bị hành hạ, một kẻ nằm xuống, đi bằng hai tay, trên phần đất đầy tá vụn, còn 1 kẻ thì cầm hai chân bạn, theo đúng tư thế của người đi cày. Đi cả giờ sau, thì kẻ nọ đổi cho kẻ kia, đến lúc nào gục hẳn, vì hai tay xây sát đâm máu, may ra mới được tạm tha. Cổ nhiên kỷ luật là linh hồn của quân đội. Nhưng, kẻ thì hành quân kỷ đã hình động vì mặc cảm tự ti, loại quan sống lâu lên lão làng, gốc gác, tam đại đi lính cho Tây.. nay họ thấy bọn trí thức trẻ là họ thù ghét đố kỵ. Họ dấy ai.. bọn trẻ cho hả giận! Tình trạng đó cần phải được nghiêm chỉnh xét lại! Nếu không muốn đổ vỡ tai hại sau này! Trên thực tế, còn nhiều hình phạt vô cùng quái đản. Nhưng, với đa số khóa sinh khôn ngoan, đều tự bảo nhau, rằng mà nhìn nhục, vì cả 1 đời người, nằm trong bàn tay quyết định của các huấn luyện viên, đây hẹp hòi có chấp, và đây máu thực dân trong huyết quản.

Những sự kiện trên xảy ra, bọn C.O nghĩ rằng, đó thiếu số cán bộ thiếu tác phong lộng hành cũng như Tống cục quân huấn. Mong rằng hai vị chỉ huy ngành này là tướng Chinh và Thuận sẽ cho điều tra và cấp thời chấm dứt tình trạng trên để gây tin tưởng và hào khí cho cả các khóa sinh hiện đang thụ huấn.

Mong lắm thay!

HEPACHAUT

- VIỆN BẢO CHẾ: HADZER
- Nước cốt lá ARTICHAUT
 - Nước cốt GAN BÒ TƯỚI
 - SINH-TỔ B12
 - SINH-TỔ B1
 - SINH-TỔ B2
 - SINH-TỔ B6
 - SINH-TỔ PP
 - SINH-TỔ D2

CON ONG

ĐỂ CHƠI ĐỂ CHƠC

Sau khi dự Đố chơi để chọc tuần rồi đột nhiên hầu hết các cao thủ trong toán Nói láo ăn tiền bị bắt bỏ phủ de. Mỗi ngày đều có người trong toán bị hốt lên xe cày. Thành thử đến ngày giờ dự Đố chơi tuần này cả toán đành vắng mặt.

Một toán khác xông vô, xin thay thế. Tưởng ai, té ra là những khuôn mặt cũ, đã từng vang bóng một thời; toán Tham Sân Si!

SỪ LÔNG TƠ UỐNG THUỐC GI?

HỎI: Sừ Long Tơ của xứ cấm bu chia vừa mới chơi mấy màn ngoạn mục: giải tán Viên Hát Bội Miên, cho nghỉ sớ cả ông Chàng Hăng, lẫn ông Ma Tắt. Ông ta uống thuốc gì mà liều dữ vậy?

JEANNOT: Thuốc «độc diễn» chứ còn thuốc nào vào đây nữa. Thời buổi này chỉ có «độc diễn» mới ăn nên làm ra, nhưng «độc diễn» kiểu Long Tơ có hơi quá lố, dân Miên mà đòi vượt cả dân Mít thì đâu có được?

ĐÓN GIÓ: Phải nói là ông ta uống thuốc «vọng ngoại» mới đúng. Lúc này đàn anh ngoại bang đang cần độc tài nên ông Long Tơ phải diễn trò độc tài để vừa ý đàn anh. Chừng nào đàn anh khoái xem trò dân chủ thì lại sẽ đến lượt Chàng Hăng Inh Tai.

THẦN LẦN: Khả khả chỉ có thuốc «đôla» mới làm cho một người bị tề bại trở thành «mạnh» đến cỡ đó. Nếu không có đô la thì đến Tết Khò Me ông Long Tơ cũng chả dám làm ầu!

THAM SÂN SI: Đừng nói thể oan cho ông Long Tơ. Ông ta đâu có ham làm Tổng Thống, Thủ Tướng? Tại dân Miên, nhất là Sinh viên, cứ dồn ông ta vào cái thế chẳng đặng đừng đó thôi!

BAN GIÁM KHẢO: Hai toán Đón Gió và Thần Lần cùng đúng: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

ÔNG BẢO ĐẠI VỀ NƯỚC?

HỎI: Lúc này người ta bàn tán hơi nhiều vì lá bài Bảo Đại. Phải chăng đó là triệu chứng Bảo Đại sắp về nước?

JEANNOT: Còn khuya. Đến như ông tướng thời Mũi được đàn anh Long Lá đưa về đến Tân

gơn Nhứt mà còn bị đui đờ trở lại, huống hồ là ông Vua Ăn Chơi?

ĐÓN GIÓ: Có hy vọng ông Bảo Đại về nước lắm chứ. Hồi này ở Saigon, người ta bắt học chữ Da Đò đề đề xô qua học tiếng Phú lãng Sa nhiều lắm mà!

THẦN LẦN: Ông Bảo Đại ngày xưa, ngày xưa đã được tiếng là «lâm hại ăn mày» rồi, bị giờ còn bỏ về đây mà chi? Ông ta có về bất quá sẽ đem theo tiền phạt lãng, mà tiền phạt lãng đâu có ngon bằng tiền đôn?

THAM SÂN SI: Ông ta chưa về mà nội bộ xứ Mít đã lục đục chia năm xẻ bảy giành giật nhau hoài, mệt quá. Đến lúc ông ta về chắc là còn mệt nữa!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Đón Gió đánh hơi rất thính: 5 điểm!

CẤM BÚ TÍ CÀ PHÊ SỮA

HỎI: Vì sữa khan hiếm, Ông Tổng Kinh Phong vừa ra lệnh cấm người lớn không được bú ti bằng cà phê sữa. Liệu ông có cấm được hay không?

JEANNOT: Cấm được hay không không thành vấn đề, nhưng dù sao cũng phải cấm để lấy điểm cái đã! Không cấm, ngộ nhớ chủ nhân rầy cái tội không biết tự túc tự cường, rồi ăn làm sao nói làm sao?

ĐÓN GIÓ: Đúng, cấm được hay không không thành vấn đề. Nhưng cái sự «cấm bú ti» này chứng tỏ bệnh kinh phong xứ ta đã đến hồi hết thuốc chữa. Chắc là các đàn anh Hai Chi muốn giở trò gì đây nên «con khóc mẹ vẫn không chịu cho», bú ti» chứ gì?

THẦN LẦN: Nói là hết thuốc chữa thì có hơi bị quan, chẳng qua đây chỉ là tập dợt thất lực buộc bụng để chuẩn bị đấu tranh chính trị với bên kia đó mà!

THAM SÂN SI: Cấm thế quái nào được mà cấm? Hạm bú ti nhiều sữa chứ dân «phế nại» bú ti hết bao nhiêu mấy cha cổ vấn Da Đò USAID vừa mới la lối đó: go triệu bạc cho Annamta bị ai nuốt mất tiêu ngày nào hạm còn bú ti sữa thiết tưởng cũng chả nên cấm dân «phế nại».

BAN GIÁM KHẢO: Chỉ có Tham Sân Si là trả lời sát vào câu hỏi: 5 điểm!

ĐẠI NÃO CHÙA ÁN QUANG

HỎI: Đêm mới đây, nhà sư Quảng Liên đưa đàn em có súng ống tới chùa Án Quang đòi xin ti huyết thầy thiện Hoa. Tại sao có chuyện giống như trêu xi la ma vậy?

JEANNOT: Nhà Chùa nào có khác gì Nhà Hát Tây: cũng giành ăn như điên, không được ăn là đập đờ, đồng tiền liền khúc ruột, đâu phải đồ bắt?

ĐÓN GIÓ: Đây chắc là nhà sư Quảng Liên đã mượn được «bí kíp» của nhà sư Đức Nghiệp ở bên Quốc Tự đạo nào rồi.

THẦN LẦN: Thành quả của cách mạng mà! Thu đầy, đến như nhà chùa cũng còn phải uýnh nhau để giành ăn, thì giờ bụng dạ đâu mà nghĩ đến tranh đấu? Nước cờ cao thật!

THAM SÂN SI: Quý vị chỉ được cái suy diễn tâm bầy rậm bạ, đây là các con Phật theo đúng sách Đại Hùng Đại Lực, chứ làm chi có chuyện giành ăn.

BAN GIÁM KHẢO: Chà chủ toán Tham Sân Si mà đã nói tới sách Phật thì còn sai vào cái khả nào được nữa 5 điểm!

CÚP TÀI TRỢ CHO CÁC C.Ô.C.C.

HỎI: Mấy ông trong Hội Đồng Văn Hóa Giáo Dục vừa lên tiếng đòi cắt số 30 Tề Đôn tài trợ mỗi năm cho các C.Ô.C.C du học. Đòi như thế có nghe được chăng?

JEANNOT: Đòi cắt như thế là hỗn. Các ông ha của chúng tận tụy phục vụ quốc gia, thì 30 Tề Đôn giúp cho lũ con cháu đi du học có là bao, nếu cắt đi, các ông lớn hết tinh thần làm việc đất nước rơi vào tay Cộng Sản, có phải là khổ hơn không?

ĐÓN GIÓ: Lúc này cắt là đúng điệu, là hợp tình hợp lý lắm. Đợi sau này, có sự đòi đòi, xét lại cũng không muộn đâu.

THẦN LẦN: Đòi vừa thôi chứ! Phải có mấy cái khoản đó mới có áp phê ra vô, nên kinh tế mới phần thịnh được chứ! Cái gì cũng cắt, cả nước đều nghèo, không ai ăn xài nữa, rủ nhau xấp tiêm, chết hết à?

THAM SÂN SI: Các nhà tư hành không có con cái du học nên đâu có ham số tiền đó. Cắt đi là phải.

BAN GIÁM KHẢO: Hai toán Jeannot và Thần Lần có lý luận bảo vệ vững vàng: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

ĐÍNH CHÁNH

Trong CO. Tuần rồi, nơi mục Phấn tru, anh em ấn công đã sắp sai tên người quá cố.

Vậy xin sửa lại cho đúng:

Cụ bà quả phụ Lê Quang Nhơn tục danh Mark Nguyễn thị Nữ.

Thành thật cáo lỗi cùng tang quyến.

Chủ Nhiệm

Kỹ Thương Ngân Hàng

Chi-Nhánh Công Trường Diên Hồng

2 Phạm Ngũ Lão (Ga xe Lửa) Saigon

Điện thoại 96.310

NHÂN DỊP ĐẦU XUÂN NHÂM TÝ, CHI NHÁNH CÔNG TRƯỜNG DIÊN HỒNG DÀNH CHO QUI KHÁCH ĐẾN MỞ TRƯƠNG MỤC TIẾT KIỆM HAY TỒN KHOẢN MỘT SỐ TẶNG PHẨM CÓ GIÁ TRỊ

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐÒ TỐ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

HUYẾT THƯ THỨ 2 CỦA BÀ BÀN TƯỚNG TRUNG

ĐI ĐỌC TRỊ ĐỘC

TIN ĐỌC

D.S. Bùi và Đại Công Ty của Bà!

của BBPV Văn Đốp

SÀI GÈNH — Theo tin của báo Đ.T thì quan được sĩ Bùi Đình này được BA tin nhiệm làm.

Vấn theo báo Đ.T thì DS họ Bùi... xem như một chuyên viên đặc trách kinh. tài thượng tầng của BA. Được quyền xuất nhập Phủ Đ. R. bắt kể giờ giấc.

45 VỊ PHU NHÂN ĐÀU TỈNH DƯỚI SỰ XÀI XÉ CỦA...

Ngoài nghề kinh tài chuyên nghiệp quan DS phụ tá họ Bùi còn sở trường môn khóc lóc và rên rỉ. Vợ của họ Bùi cũng là tay cừ về môn này. Vì thế, khi bị nhà nước và về tội bản thuốc lậu cho vixi, vợ chồng được sĩ Bùi bên biên diễn một màn khóc lóc, năn nỉ, rên rỉ để Bà thương. Quả nhiên, ấn tiền Hồ sơ nội vụ một lần nữa được xếp lại.

Những thiên bất dưng gian hồ sơ bản thuốc lậu vừa xếp tủ thì quan thuế lại tinh cò đớp được tại nhà quan một số tài liệu chứng minh đã chuyên lậu ra ngoại quốc trên 70 nghìn mỹ kim, vợ chồng D.S. Bùi đó lười... Một màn khóc lóc, rên rỉ rề tiền lại được đưa ra và hồ sơ nội vụ một lần nữa bị xếp xoi!

Hiện tại, theo báo Đ.T và BT thì dựa vào uy thế của BA, DS Bùi đã điều khiển và xài xé dưới quyền mình trên 44 vị đầu tỉnh phu nhân. Quý bà lớn này được vợ chồng quan phụ tá họ Bùi trao cho trọng trách bán thuốc cho bà! Nhờ đó, nên cho đến thuốc tây ở 44 tỉnh nói trên chả mấy hồi mà được «phát triển» vùn vụt! Tương lai của bọn dân ngu, cu đen ở 44 tỉnh này thật là tươi sáng; hứa hẹn r màn bà cả đời!

BÀ DỪNG LỘN GIA NỖ

Bọn Con Ong được biết tin này từ khuya. Biết rằng DS phụ tá họ Bùi đã được BA cho thể chỗ quan được sự phụ tá họ Nguyễn. Có điện Bà đã dùng lộn người. Nếu Bà biết rằng trước đây vợ chồng họ Bùi là 1 trong những người được tin cần của ông Râu. Vợ chồng DS Bùi đã nhờ vào ông Râu mà làm giàu quá cỡ thợ mộc ở Gia Nã Đại. (chuyện đó có ra ngoại quốc cả trăm triệu bạc).

Vợ chồng DS Bùi và Bác sĩ H là cặp bài trùng đã phò tá ông Râu nhưng, cũng chính vợ chồng D.S. Bùi và Bác sĩ H. đã đá hậu ông râu nhiều cú gằn thối hòng.

Ngoài cái nghề kinh tài vợ chồng DS Bùi còn kiêm luôn

tuyên chọn chính khứa gia nô cho Phủ Đ. R. Theo nguồn tin mới nhất bọn Con Ong được biết, vợ chồng DS Bùi đang bí mật lập danh sách một liên danh sẽ ra ứng cử thượng viện vào năm 1973 tới đây. Liên danh này do vợ chồng DS Bùi bí mật bỏ ra 100 triệu tài trợ ra ứng cử. Đứng đầu liên danh này có 3 ông Trương Nguyễn Đức Thắng, Nguyễn Bảo Trị và Nguyễn ngọc Loan. Chính khách thì có thăm phán Phạm Nam Sách, cựu Thượng N. h. sĩ và một số nhà sĩ thuộc khối Phật giáo Hòa Hảo và Cao Đài v.v.

Riêng DS Bùi thì sẽ xin Bà cho ra trong liên danh của Phủ Đ. R. Ông. Đi gậy hai bên là nghề của vợ chồng DS Bùi.

Bọn Con Ong được biết, nhờ tài tình một khéo léo, mà vợ chồng Quan phụ tá họ Bùi hồi này tuy tin lên dư lắm! Lên «cốt» hơn cả Hoàng B. thư, chú Ngân mí ly Ông Đại. Tá Cầu, Khổng... (đi chọn người, Bà đã xem thấy chưa? Nếu chưa thì xin B. hãy nhìn lại cái gương của ông Râu đi. Vui lắm.

BỐC THƠM

Bọn «Con Ong» vốn có thành kiến với Air Giao Chỉ từ khuya về những sự bẽ bối của nó. Con Ong đã nhiều lần chính B. giám đốc Air... G.ao Chỉ về những sai b. bối nói trên.

Đại khái như đã đề cho một số «dét dẻ» nhan sắc cỡ Chung và Diễm hoặc «Ra cu lau tiếp đãi hành khách. Một số khác đã xấu như ma quỷ lại ăn nói vô duyên vênh vác với khách và chuyển môn buôn lậu v.v. gây tai tiếng cho Hãng. Các tệ đoan này lần lượt đã được Ban G.Đ Air giao chỉ thanh toán. Nhờ đó hành khách không còn thấy bóng hình «yêu kiều» «yêu kiều» của các nàng «Dracula» E giao chỉ trên các đường bay Quốc Tế nữa. Thay vào đây là các tiếp viên đẹp, có học, có tư cách và ăn nói có duyên.

Một người bạn của Con Ong vừa ở Taipei và Hồng Kong về đã xác nhận, sự thay đổi nói trên. Các tiếp viên tiếp đón khách ăn cần, niềm nở và lịch sự hơn trước. Đáng kiêu sa, đài các thuở nào... không còn nữa.

E Giao Chỉ đã thi hành một cách rất chu đáo. Khác xa với những năm trước. Tuy nhiên, hiệu phi cơ đó quá nên thay, «Con Ong» xin bốc thòm Air Giao Chỉ một phát.

• Sau tâm thư gửi Diều Hâu đến huyết thư gửi Con Ong

• NHIỀU THẮNG LIỀN ÔNG CON LIỀN BÀ SẼ BỊ VỠ MẶT VÌ LÁ HUYẾT THƯ NÀY

LTS — Con Ong vừa nhận được một bức thư của bà đầm (bà đầm thứ thiệt chứ không phải bà đầm giả) Trần văn Trung. Thư này tiếp nối bức tâm thư của bà gửi cụ Phó Hương trước đây mà Con Ong đã trích dẫn từng đoạn để đăng tải trên báo này.

Bà đầm Trần văn Trung vốn là một nữ sinh trường Đồng Khánh (Huê) tên thật là Hoài Nam. Thuở còn con gái, nữ sĩ Hoài Nam đã từng danh là một hoa khôi ở cổ đô, và đã khiến cho nhiều chàng trai phải khóc thét lên trước cái nhan sắc thiên kiều bá mỹ của mình.

Bi giờ bà là bà cụ thân sinh ra các con của tướng Trần văn Trung Cục Trưởng Cục Chiến Tranh Chính Trị. Nữ sĩ Hoài Nam rất hứng say trong công cuộc hoạt động xã hội, và rất chú trọng đến đời sống tinh thần của các chiến sĩ. Bà giữ mục giải đáp các thắc mắc và thư từ của các độc giả trong tuần báo Diều Hâu, cơ quan ngôn luận bán chính thức của quân đội.

Có những phê bình què cụt viết thư về ngỏ ý muốn nhận bà làm chị. Có ông lại ngốc nghếch vờ vĩnh bà làm người em gái hậu phương và yêu cầu cho gặp mặt. Nhận được thư ấy, bà cấp tốc đi ngay đến nơi, mặc dù nhà anh phê bình ở từ ngoài phủ ngoại ô.

Tất nhiên là cuộc gặp gỡ ấy đã diễn ra một cách vô cùng cảm động. Anh phê bình đầu có thể ngờ rằng một bà tướng lại chịu khó rùi gót ngọc đến một nơi nghèo nàn để thăm mình. Nó rất khác xa mí lệ những cuộc viếng thăm của mấy bà lớn, xuân thu nhị kỳ đến các bệnh viện để xúc dầu cù là hoặc vỗ về các thương binh bằng những lời lẽ rỗng tuếch, giả tạo, kịch cốt...

Bức tâm thư của bà gửi cụ Phó đã làm sôi nổi dư luận, và khiến cho những thắng to đầu ăn cắp, khôn lặn phải giật cái mình.

Bức thư thứ hai, đặc biệt gửi riêng cho Con Ong, chắc cũng sẽ làm cho nhiều thắng đàn ông, con đàn bà phải mở cái mắt trắng đã môi thâm xỉ ra để vấn lại lương tâm.

Con Ong xin đăng tải nguyên văn bức thư của bà đầm Trần văn Trung dưới đây.

Kính Anh chủ nhiệm

Trong quý báo số 204 ra ngày 9-3-72 có bài viết đề cập đến nạn tham nhũng có ghi dẫn 2 đoạn trong bức tâm thư của tôi gửi P.T.T VNCH. (OHÀNG MÀNG MÀNG)

Phần ghi dẫn thì đúng, nhưng ở đầu bài, có cái titre quý báo đã viết «Nhưng... cho biết đã chúng kiến những vụ tham nhũng...»

Tôi nghĩ anh chủ nhiệm hơi lạc quan rồi đấy. Làm gì có chuyện «chúng kiến» như vậy được? Mỗi khi tham nhũng hành sự mà có người chứng kiến thì còn đi đầu mà dưng vỗ và bàn thêm những hỏi mại quyền thế bản đã bị bóp chết từ trong trứng nước; chứ làm gì còn được những mối tương thích hợp để sinh sôi nảy nở cho đến ngày hôm nay?

Được chứng kiến, họa chẳng chỉ có kẻ tham nhũng và chính nạn nhân của họ. Và cũng có trời nữa! Tuy nhiên chẳng có cái gì che đậy mãi được trong cõi thiên hạ này! Tiếng thòm, tiếng lành bay xa đã đành, mà tiếng xấu tiếng dữ lại càng xa hơn nữa!

Và chẳng, trên tất cả, còn có đảng Cao Thiên. Lòng người không dung kẻ dữ, thì lẽ nào mệnh trời lại tha? «Thiên vô công khời khời, sơ nhi bất lậu».

Những kẻ hành động thất đức, thất nhân tâm chà đạp lên danh dự, không lý đến lương tâm làm những điều mới âm phi nghĩa, thì khó thoát được lưới trời

lõng lộng!!

Ở đoạn dưới của bài có câu... «những chuyện...» chứ chẳng ai xa lạ...

Chẳng phải là chỉ có vô xấu không mà thôi, còn vẫn thì chỉ toàn là những vị lương quan sáng giá? Trong một triều đại, một chế độ dù vẫn hay dở, nếu là những phần tử xấu cũng đều tác hại làm khốn đến đất nước nhà nhau cả.

Trất lại «vô» hay «vân» mà biết trọng liêm sỉ, đức hạnh, nếu gương liêm khiết của một bậc chính nhân quân tử, dù cho chính thân phận họ và vợ con họ có phải chịu bao nhiêu thiệt thòi thua kém, gia cảnh thanh bần trong một buổi hoàng hôn này, thì đó là điều đáng được nhân dân biết đến để mà hành diện.

Tôi biết có những vị tướng, tá cựu quân đội ta thật là đáng kính đáng trọng.

Họ là những quân bực suốt đời tận tụy, trong sạch. Cấp bậc của họ ngày hôm nay, là kết quả của một cuộc đời binh nghiệp đầy công huyết hân là do bao nhiêu lao tâm khổ trí đối với dân với nước mà thành. Chứ có phải là ai ai cũng nhờ 5 ba tác lười biết nịnh nọt xung tụng thừa gởi, ở cái tâm chỉ biết coi trọng miếng dính chung, mồi phú quý cả đâu?

Vậy thì không phải chỉ tổ tướng mà không tổ quan. Tướng công hay đại thần, nếu không xứng đáng, cũng đều làm hại chế độ.

mọi người trong chúng ta, đang sống trong miền Nam, đều muốn cho chế độ quốc gia được rạng rỡ, đẹp mặt với thế giới.

Tôi vì lẽ sinh tồn của dân tộc mà nói vì suy ngẫm đến sự hưng vong của đất nước mà bàn.

Chỉ mong cho chế độ ta càng sớm diệt trừ được những tệ trạng: dốt khoát gan lọc được những lần để làm băng hoại miền Nam, làm nhục xương máu chiến sĩ-Chiến chính lại nội bộ, khôi phục lại kỷ cương giềng mối, gây lại lòng tin tưởng cho nhân dân, hầu thu phục nhân tâm về một phía.

Dân gian không còn sợ bị bóc lột, người người không còn ta thần thì trăm họ yêu mi, quốc gia hưng thịnh. Bọn CS xâm lăng, thấy ta mạnh từ nội bộ, xã hội trật tự chính đôn, lòng người không còn oán than chế trách nhất tề đoàn kết làm hậu thuẫn cho một chính quyền lành mạnh, hữu hiệu, vì nước vì dân, cho một quân đội binh sĩ thì tinh nhuệ tự tin — tướng lãnh thì son sắt trung kiên nêu gương thanh cần liêm chính, thì chắc chắn chúng không còn dám ôm áo vọng xâm chiếm miền Nam

Được như thế chế độ của hai vị lãnh tụ Nguyễn văn Thiệu và Trần văn Hương sẽ đi vào vàng son của lịch sử, nhân dân về sau nghìn đời còn ca tụng công đức và

«Tên ghi gác khời, tượng truyền đại Lân».

Gọi là có vai hàng, mong anh chủ nhiệm cho đăng lên quý báo để rộng đường dư luận.

Xin cảm ơn anh chủ nhiệm

Bà TRẦN VĂN TRUNG

Cựu
Tướng Đôn
sẽ năm
Bộ Quốc phòng...

Theo 1 nguồn tin cậy, cựu Trung Tướng Đôn sẽ được Ton Ton mời năm giữ Bộ Quốc Phòng sau khi Tướng bạc đầu rời khỏi cái ghế ở đường Gia Long. Bác sĩ có bộ râu cá chốt sẽ từ gã Bộ «Chiêu Ôi» và giữ cửa Bộ Cựu Chiến Binh thay tướng Đổng về Bộ Xã Hội.

NÓI LÁO mà CHƠI

TỤI MỌI TÌNH NGUYỄN LÀM MỌI

Mới đây, tin từ các đồng nghiệp nhật báo cho hay có khoảng gần 4 triệu dân Phi Luật Tân tình nguyện biến nước họ thành thuộc địa của Mỹ để tha hồ ăn uống, tiêu xài như... Hoa Kỳ. Đây không phải lần thứ nhất người Phi có óc khôi hài đến tới độ giả từ nếp sống tự chủ để nhận cùm gông lên số kiếp. Mà cách đây chưa quá 1 năm, một gã dân biểu Phi cũng đã lên tiếng cổ võ việc biến quần đảo Phi thành tiểu bang thuộc Hiệp Chúng Quốc Nhiều người Việt nghèo khổ, khốn khổ đã đích thân tới Con Ong, hoặc điện thoại lại hỏi vì rặng mà người Phi lại kỳ như rứa? Con Ong bèn đáp như thế ni:

— «Đừng lạ! từ lâu nay, Hoa Kỳ được tiếng là một Tập Cầu Chung Quốc (nếu thích nghĩa sang tiếng nước ta là một Nước có Những Chúng Loại Tập Nhập). Thành thế, chẳng cứ người Phi muốn từ bỏ nguồn gốc để thành lớp người văn minh, tiến bộ mà còn chán vạn kẻ đang muốn từ chối quá khứ vàng son của dân tộc mình để được nhận là tân nô lệ. Mọi xin tình nguyện đi làm Mọi cho kẻ khác có gì là lạ mà phải đặt làm điều?»

Từ chuyện người Phi thích denaturer làm dân Mỹ một cách dị hợm thô bỉ bọn Con Ong chợt thấy thương một thiếu số người Việt đang tập tễnh ném bát nhang, xé gia phả, chôn vùi tổ tiên xuống chuồng chó, cải bỏ những liên hệ đồng bào, dây xéo lên tình thâm ruột thịt để được khoác cho tước vị «Mỹ nô» để được quyền khinh rẻ xứ sở.

QUÀ TẶNG ÔNG GIÁM ĐỐC SỞ SỔ SỔ

Nhân dịp đầu năm, bọn Con Ong rủ nhau đi mua mỗi đứa dăm tấm vé số thử thời vận. Không dám mua ở những rạp bán dọc đường vì e số giả. Cả bọn đều nhau tới trước sở sớ sớ đường Thống Nhất, sau khi xem những nhời bàn của các tờ báo hàng ngày chuyên nghề xú quẻ, mỗi đứa xé ít tấm. Khi móc vé trả tiền, bà bán vé phán một căn nghe xanh rờn trời đất:

— «Thầy cho 45đ một tấm.»

Ồ hay, lạ nhè. Giá tiền đề có 4 choạc mà bà nở lòng nào tương tới 45 tí? Sau khi nêu thắc mắc, cả bọn được bà bán vé giải thích theo kiểu ông Tổng Ngốc như sau:

— «Vé tụi tui mua đã 42 đồng rồi đây thầy à».

Này, ông Giám Đốc hãng sớ sớ kiến thiết nước ta ơi, Hai cái đồng phụ trội theo nhời bà bán vé số thuộc chương mục nào thế hử? Chà nhè lại thuộc tài khóa nuôi «mèo»? Xin ông xem lại cái dụ này cho bà con muốn «kiến thiết quốc gia» nhờ một cái kéo bẻ móc trắng trơn như thế coi sao tiện? Vườn biết với đồng lẻ chẳng là bao, nhưng năng nhặt chặt bị. Mỗi kỳ in cả triệu số, nếu tính đồ đồng thì cả triệu bạc nơi dân đen bị chẹn hầu chẹn họng làm quà cho bọn cai thầu vé số chó đẻ thì đêch chịu được. Nhớ coi lại nghe ngài Giám Đốc thân mến!

TƯỚNG «SƠI NƯỚC... VỚI» THANH TRA TƯỚNG «NGÁP RUỒI»!

CON ONG đã báo động từ lâu rồi về vụ

Tướng Lam Sơn vì bất đắc chí, nên.. vốn đã nóng tính như Trương Phi nay thêm hận đời, ông Tướng này hay nổi điên đập lính, như đánh gà, đánh vịt.

Nếu như tiếng nói nhà báo được lưu ý thì đầu đến nỗi mất một mạng chiến sĩ có can đảm nờ cả bằng M r6 vào ông Tướng chủ nhân mà đương sự được trao phó chức Quản Gia! Với lòng gan dạ ấy, nếu được khai triển đúng chỗ thì... lẽ ra, phải có cả chục kẻ thù Cộng sản được — chiến sĩ này khai tử!... Tiếc thay anh đã chết tan xác bởi thành tích «Lính phe ta, bắn hạ tướng phe mình»

Thật mai mỉa và chua xót! Theo tin thâm quyền cho biết: bộ T.T.M đã bóc chức tư lệnh phó QĐ 2 của Tướng Lam Sơn.

Trên thực tế cái ghế tư lệnh phó chỉ là chức vụ... ngồi ngáp ruồi! Vì vậy có «Ô rơ lui» về nhà với bà Tướng—ông Lam Sơn cũng cóc cần—Đất Pleiku béo bở ngon lành gì đâu mà ham?

Có điều, người hiểu chuyện cảm thấy chuyện tức cười, tưởng như đang xem màn hề múa rối — đó là nguồn tin loan: «Bộ TTM cử 2 thiếu tướng Đoàn Văn Quang và Nguyễn Xuân Trang, cùng 2 chuẩn tướng khác bay lên Bộ Tư Lệnh vùng 2 để điều tra vụ Lam Sơn bị lính quân gia bắn và ông Lam Sơn đã bắn lại... hung thủ té chết tan xác, vì tạc đạn của chính y».

Là một phóng viên mặt trận, biết hết qui tướng quân, đi quá nhiều lần lộn khắp 4 Quân khu — nên tác giả viết bài này hiểu rõ hơn ai hết « cái tư thế và phong độ của mỗi ông Tướng. Ví dụ; Ông Quang — sáng chói một thời gian dài với ghế tư lệnh LLDB Mũ xanh. Sau vụ Thái khắc Chuyên bị thủ tiêu. Và... Huệ kỳ đẹp tiêu binh chủng này. Tướng Quang bị đá bay về, ngồi soi nước đúng tại chỗ Lam Sơn đang ngồi hiện nay. Hồi ấy, Tướng Quang làm Phó Tư Lệnh QĐ II, dưới quyền Tướng Lữ Lan. Ông Tướng 2 sao này cóc có xể, cóc có quân, ngoài 1 trung oái — Châu ông, làm tùy viên sách cặp! Tướng Quang còn đầu đảng hơn Lam Sơn nhiều nhiều. Còn ông Tướng Trang, thì cũng «mắm sốt bóp» đều là các vị Tướng «oa di tô đờ luych». Thế mà nay, qui Tướng quân đặc trách «ngồi chơi soi nước» đi thanh tra Tướng «chuyên ngồi ngáp ruồi...» chao ôi! cảnh «tri kỷ tri bỉ» sao mà thâm thía ghê! Lên gặp anh em cùng lữ «soi nước» Cùng bị «đời hắt hủi» chúng mình làm một chầu Mác Ten. Rồi đồng ca bài «Chửi đồng thiên hạ» và khóc hận cho đời binh nghiệp vất vả củachúng mình thế thôi! Chừ.. không lẽ cùng chung cảnh bị bạc đãi, chúng mình lại thanh tra với chiêu hướng ác ý ám hại nhau sao được!?

Rút cục, cũng như phái đoàn quân y của tu bóp 2 sao Vũ Ngọc Hoàn đi thanh tra Nha Trang, phái đoàn nhị vị Tướng quân Quang - Trang, chắc chắn sẽ trở về Saigon, với tờ trình.. Vui về cả làng! Chuyện nước Nam ta, còn hứa hẹn nhiều sự quái đản dài dài rặng rặng mà đón coi... tiếp!

nhỏ
lông
báo

PHÚC TRÌNH NGU XUÂN

Trong bản phúc trình hàng năm của Cơ Quan Phát Triển Quốc Tế Hoa Kỳ (AID) tại Việt Nam gửi đại sứ Bang Quoc, có những đoạn nhận định về tình hình kinh tế Giao Chỉ rất chi là một sự đáng mừng. Trưng thành với chủ trương thông tin đứng đắn, Con Ong xin trích đăng ngay tình để bà con ku đen nước ta hãy bỏ ra một phút, nhìn xuống tấm khổ đen thui đen thui của mình, vỗ bụng ngợi ca tương lai kinh tế sản lạn nhờ cây đũa thần đô la cù đình thiên pháo:

— « Trong năm 1971, Kinh tế VN vững chắc hơn bất cứ năm nào trong sáu năm qua. Hiện chính phủ có thể áp dụng một chính sách duy trì sự ổn định tương đối để gia tăng phát triển kinh tế. Trong năm 1971, giá cả tăng chưa quá 15 phần trăm. Số sản xuất gạo lên tới mức kỷ lục là 5 triệu 7 tấn trong khi số gạo nhập cảng đã giảm xuống mức thấp nhất từ năm 1965. Tiền gửi các ngân hàng thương mại tăng từ 23 tỷ một tới 47 tỷ rưỡi. Một yếu tố quan trọng đạt đến thành công này là nhờ ở một loạt biện pháp kinh tế khởi sự từ 1970 ».

Phần khác của phúc trình, mà Con Ong tạm mệnh danh là «phúc trình ngu xuân» (a stupid report) đã đưa những nhận định ngớ ngẩn về cái mà bọn ngợm soạn thảo báo cáo gọi là tiến triển kinh tế:

— « Chính phủ đã bãi bỏ toàn bộ thuế nhập cảng gồm 292 sắc thuế khác nhau và thay thế bằng một bộ duy nhất gồm 4 sắc thuế. Nhờ đó giảm bớt được nạn xấp loại sai lầm các loại hàng và tránh được nạn tham nhũng.»

Đi lần về cuối phúc trình, người ta thấy mấy tên Phú Thủy ngồi ở phòng lạnh đường Lê Văn Duyệt đã chẳng hiểu cái con mẹ gì cả, đặc biệt là trong lãnh vực kinh tế:

— Chỉ số vật giá lẽ do Usaid thiết lập lên chừng sáu phần năm (6.1) từ thời gian công bố những cái tờ. Đó là dấu hiệu cho thấy những cái tờ có hiệu quả mà không gây ra một xáo trộn nghiêm trọng nào. Nạn buôn đồ la xanh chợ đen thực sự biến mất vì giá hối xuất chính thức với giá chợ đen chênh lệch không bao nhiêu. Với một ngân khoản chừng 4 tỷ Mỹ Kim kể cả 1 tỷ thuộc chương trình thực phẩm phụng sự hòa bình, cơ quan AID đã giúp kinh tế VN vững vàng qua 10 năm chiến tranh và giới hạn được các hậu quả lạm phát đồng thời đưa chương trình Việt hóa đi được nửa đường... »

Đọc xong những phân đoạn chính của «phúc trình ngu xuân», người ta mới ngẩng đầu ra từ trước đến nay, gần 2 chục triệu đầu ngu ku tham đều làm khi đã nhà những biện pháp kinh tế của Tổng Ngốc như 1 thứ con hoang thai, như một hình thức bóc lột bóc lột. Thì ra chỉ có Mỹ chúng mới hữu lý và chỉ có tên Ngốc mới làm đúng chính sách. Thảo nào mỗi lần lên máy tề vi giải thích các biện pháp kinh tế mặt ông Thượng Thư B) Điều kinh lại bóng thêm, cứ cầm như được đánh xi ra Kawi không bằng. Vậy từ nay đừng ai thắc mắc về nền kinh tế vững vàng của nước ta nữa nhé Con thảo mắc là chưa hiểu được lòng các quan đại Mỹ.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phí cơ tới tận 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

► CỬU SÙNG

PHỤC HỒI TRUYỀN THỐNG HỌC ĐƯỜNG

Sau khi dịp hit xong cái Tết con Chuột, các bố trong Hội đồng Văn Hóa Giáo Dục đã biểu thị một sự làm việc rất hăng bọ xít bằng cách mở một phòng trào đề phục hồi truyền thống học đường. Thật ra thì phong trào này đã được phát động từ hồi năm ngoái, nhưng có cái đi đến đâu hết. Chẳng những thế, tại một vài địa phương có những tên khi gió thổi tà lại còn nhân danh cái sự kiểm soát truyền thống học đường để nhào đại đó lớp học đòi kiểm soát cô giáo, và có tên Quận trưởng nào đó còn làm le chui vô mừng của các cô để thảo luận về vấn đề giáo dục, Sinh lý.

Rút kinh nghiệm ấy, năm nay các ngài Hội đồng làm việc có mời cần thận hơn. Bàn cãi rất sôi nổi. Và tranh luận rất ồn ào.

Sau mấy ngày hội họp phờ râu chề, mọi người ra về lỉ lả và ai nấy đều hạ quyết tâm phen này nhất định phục hồi truyền thống học đường. Có hai bố vườn còn hăng say trong không khí thảo luận, khi ra đến hành lang còn đứng chân đứng lại để bàn tiếp.

- Bố nọ hỏi bố kia:
- Bác nghĩ sao về cái vấn đề phục hồi truyền thống học đường?
 - Thì chắc rằng bác cũng như tôi, và cũng như tất cả những người trí thức yêu nước thương nòi khác đều nghĩ rằng cái vấn đề phục hồi truyền thống học đường nó là cả một vấn đề vô cùng trọng đại.
 - Nghĩa là phải khôi phục?
 - Nhất định là như thế. Không khôi phục ngay thì chỉ có chết đầu nước.
 - Đành rằng phải khôi phục, nhưng mà khôi phục cái gì?
 - Thì khôi phục truyền thống học đường như chúng ta đã từng thảo luận trong mấy bữa nay.
- Và cứ như vậy, hai bố Hội đồng đã phát ngôn vòng vo Tam quốc miết cho tới khi tài xế đánh xe tới mở cửa xe rước hai bố lên, lúc đó mới thôi.

MỘT NGƯỜI ĐIÊN RẤT TÍNH

Đặc tính của nhà nước ta là thích chơi trò trái khoáy. Tỉ dụ như trường hợp hai ông tướng Ng-Chánh-Thị và Dương văn Đức. Ông Thị cóc có bệnh tật chi hết, người khỏe như trâu nước, có thừa sức để « mỗi dạ đâm nhất độ », nhưng nhà nước lại cứ nhất định biểu rằng ông bị bệnh thúi mũi, thối tai rồi tổng đi ngoại quốc cả năm sáu niên nay, không cho về vì sợ cái bệnh ghê gớm ấy lây sang dân chúng. Còn ông tướng Dương văn Đức thì cả nước đều thừa biết ông mắc bệnh khủng hăng nặng.

Hồi tướng Kỳ còn giữ chức Chủ tịch UBHTU, trong một buổi họp báo, các ký giả có nêu ra trường hợp tướng Đức, thì tướng Kỳ cho biết rằng, quân đội đang dự tính đưa tướng Đức đi ngoại quốc chữa bệnh.

Mà để ông ở lại nước nhà cũng lắm cái phiền ghê lắm. Khi bụa

say, nhớ được tên ai là ông lời ra chữ liền, dù là tướng hay tá, bất kể quân thần. Nhiều bữa ông đi lang thang, chợt nghe thấy tiếng còi hú đẹp đường, biết là xe của một vị quan lớn nào sắp đi tới, thế là ông đứng tưng sần ở vỉa hè, vạch chim ra đái vung vít. Vừa đái vừa chữi bằng tiếng Đức.

Từ bấy đến nay, tính ra đã năm sáu niên có lẽ, tướng Dương văn Đức vườn được chữa bệnh miết ở nước nhà bằng đủ các thứ rượu.

Hồi năm ngoái, ông tuyệt tích giang hồ đến bảy tám tháng. Nhưng ít lâu nay lại thấy xuất hiện. Sáng nào ông cũng đi vơ vẩn ở khu vực Tự Do, hết ngồi ở Pagode lại lò dò vô nhà hàng Brodard. Trước kia khi ngồi uống ở các tiệm ấy, tướng Đức có quyền ký bông thả giàn. Và nghe nói rằng, nhà nước sẽ thanh toán các bông đó cho tướng Đức. Nhưng bị giờ thì không còn được phép ký nữa.

Tướng Đức cũng biết thân biết phận. Khi xà vào quầy rượu, việc làm trước tiên của ông là móc túi lấy tiền ra rồi mới gọi uống. Khi nào tiền trong túi hết thì gọi Cà-nhát, Mác-ten, còn nếu yếu địa thì chỉ dám gọi la ve 33.

Và lẽ dĩ nhiên, bụa vào là ông chữi liền, dù chỉ mới bụa có một vài hộp. Hôm qua hôm kia gì đó, ngồi uống ở Bô Đa, ông đã lời tên một ông tướng ra và « xa xỉ » một cách thân ái bằng tiếng Tây.

Như một người đi diễn thuyết, ông đứng lên trên ghế, hai tay nắm lại và giọng cao rồi chơn mắt lên mà nói rằng:

— C'est une poule mouillée ! Ce n'est pas un type qui fait le coup !
 Chữi ông tướng đó xong, ông chợt nhìn thấy một vị quan năm trong một bộ quân phục chỉnh tề vừa đi ngang qua. Thế là mắt tướng Đức sáng lên. Và ông chạy ra bông xua bắt tay rồi rít.

Tướng Đức bắt địa một vị đàn em cũ đấy.

Hồi tướng Đức làm Tư lệnh Vùng 4 thì ông quan năm này mới chỉ làm Đại úy. Ô ! Cuộc đời xuống dốc không phanh của một ông tướng sao mà buồn vậy !

HỘI CHỢ TỰ QUẢN.

Thế mới biết nhà nước Trung ương còn thua xa nhà nước địa phương. Theo đúng luật lệ 9 nút thì chỉ có Bộ Nội Vụ mới có quyền cấp giấy phép mở Hội Chợ, vậy mà tại thị xã Cam Ranh, người ta đã coi cái Bộ này như cục đất thó, mở phăng xi lờ nai cái Hội Chợ liền một lúc, một ở Hòa Do và một ở ngay thị xã.

Ông Thị trưởng Nguyễn Mộng Hùng ký giấy phép, còn ông Phó Thị trưởng thì tới khai mạc. Hội chợ có đủ trò cờ bạc, đi điếm và nhất là có nhảy cời trường để triển lãm đit, mông và luôn cả của quý đẹp như cái Hạ Bộ.

Theo như sự mô tả của báo chí Saigon thì đêm 27-2, Hội chợ Cam Ranh được khai mạc trước sự đông đủ các vị tai to mặt bự địa phương chả hạn như ông Bửu Tề chủ tịch Hội đồng thị xã, ông phó Thị trưởng ngồi chễm chệ trên chiếc ghế danh dự. Sau khi xướng ngôn viên giới thiệu thành phần quan khách tham dự, giới thiệu các tiết mục trong chương trình xong đầu đó, giàn nhạc trỗi lên những điệp khúc mê ly cuồng loạn, bức màn nhung từ từ vén lên và nữ thần thoát y xuất hiện.

Ông phó Thị trưởng Cam Ranh đích thân mở nút quần cho vũ nữ thực hiện màn thoát y 100% để gọi là khai mạc hội chợ.

Như vậy Cam Ranh sắp làm bỏ Saigon đến nơi rồi còn chỉ nữa. Ở Saigon này cũng có nhảy thoát y đấy, nhưng người ta chỉ dám nhảy lên lút sự đội xếp vô thấy mẹ, chớ đâu có dám công khai như ở Cam Ranh. Một vài ông lớn dù có thêm rõ rã đi chăng nữa, có mần lẩn mò tới coi thì cũng phải len lét như rắn mông năm, chớ mấy ai dám có can đảm chường cái mặt met ra như ông phó Thị trưởng để rồi phóng tay cởi cái giải rút quần của cô em bé.

Nhà nước địa phương mà dám vượt mặt cả trung ương như rứa là đất nước có phúc lớn đời.

MỜI GÓP VỐN THÀNH LẬP CÔNG TY SẢN XUẤT GIÀY DÉP V.N.

Hãng sản xuất giày dép

Kính mời góp vốn để khuyếch trương thành lập Công Ty nặc danh số vốn 50.000.000 Đ VN

Hãng sản xuất giày dép Bala nhân hiệu cầu chứng tại Tòa Thương Mãi Saigon số 14.833 giấy phép hoạt động xí nghiệp hạng 2 số 192/KT1 ngày 18-12-1971 của Tòa lnh Trưởng GD.

Cơ sở của Hãng Bala từ thủ công nghiệp năm 1969 tiến tới xí nghiệp năm 1971, hiện đang hoạt động gồm bất động sản, xe chuyên chở, máy móc cơ xưởng cùng các vật liệu và sản phẩm trị giá 15.000.000 đồng VN.

Nay được thị trường tín nhiệm đòi hỏi nên bắt buộc Hãng Bala phải vận động thành lập công ty nhằm kết hợp chung sức với mọi giới nhất là quần nhân công tuchức tiêu thương gia cũng như các thành phần chuyên nghiệp nhưng thiếu phương tiện hành nghề và đặc biệt là những kinh nghiệm kinh doanh của các nhà tư bản VN để xây dựng và phát triển ngành sản xuất giày dép hầu thỏa mãn được nhu cầu trong nước và còn xuất cảng sang các nước láng giềng.

Do đó, kính mời quý vị góp vốn thành lập công ty nặc danh theo đúng luật lệ hiện hành để khuyếch trương một ngành kỹ nghệ đang phát triển và hàng năm chắc chắn quý vị sẽ thâu được một tỷ

lệ tiền lời đáng kể cùng nhiều quyền lợi thiết thực đặc biệt hơn nhiều ngành kinh doanh khác.

SỐ LƯỢNG CỔ PHẦN GỌI BÁN :

Ba ngàn năm trăm cổ phần (3.500)

TRỊ GIÁ MỘT CỔ PHẦN : Mười ngàn đồng bạc VN (10.000đ)

ĐIỀU KIỆN GIA NHẬP CÔNG TY :

- Phải có quốc tịch Việt Nam.
- Phải mua tối thiểu là Mười (10) cổ phần,

THỜI HẠN GHI MUA : Từ ngày 26 tháng 2 đến 26 tháng 3 năm 1972

NƠI ĐÓNG TIỀN :

- Tín Nghĩa Ngân Hàng, Trụ sở số 50 Bến Chương Dương, Saigon trương mục số 24.789
- Nam Việt Ngân Hàng, Trụ sở số 171, Đại lộ Hàm Nghi, Saigon trương mục số 4188
- Trung Quốc Ngân Hàng Trụ sở 11, Bến Chương Dương. Saigon trương mục số 13.967
- Nam Hải Ngân Hàng, trụ sở số 68 Nguyễn Huệ, Saigon trương mục số 0016
- Chi nhánh Tín Nghĩa Ngân Hàng thị xã Cần Thơ, trương mục số 04.21566
- Chi nhánh Tín Nghĩa Ngân Hàng tại Thị xã Nha Trang, trương mục số 05.20517.

MỌI CHI TIẾT CẦN THIẾT XIN HỎI :

- Văn phòng Thương mãi số 19 đường Bạch Đằng, Gia Định Điện thoại : 95.565
- Văn phòng liên lạc số 123, đường Vinh Viễn (Quận 10) Chợ Lớn Điện thoại : 37.037

HÃNG BALA KÍNH MỜI

Người và việc...

● MỘC THẠCH

CÁCH ĐẢI NGỘ CỦA ÔNG NHÀ NƯỚC

Mới đây, ông Tổng cục Gia cư có ra một quả thông cáo ấn định rõ ràng những điều kiện mua nhà tại chung cư Thanh Đa dành cho quân nhân, công chức. Chung cư này mặc dù đã được rêu rao xây cất từ hàng chục niên trước nhưng giờ đây mới hoàn thành, gồm một dãy nhà 4, 5 tầng cao chót vót ở một vùng xa xôi hẻo lánh, không lấy gì làm an ninh cho lắm.

Theo thông cáo nói trên của ông Gia cư, các công chức, quân nhân chỉ được quyền mua nhà từ tầng lầu 1 của chung cư trở lên mà thôi tầng dưới đất để dành riêng cho ai thì không thấy nói tới. Giá của mỗi căn lầu, mặc dù là chung cư và ở trên cao nhưng vẫn được các đảng Tổng cục GC coi là rất có giá trị nên đã chém với giá phồng định lên tới ngót 1 tỷ và ông quân nhân, công chức nào muốn mua sẽ phải nộp trước một nửa tiền tức là vào khoảng 4 hay 500 ngàn.

Đó là chưa kể hàng tá giấy tờ linh tinh khác như khai sinh, giá thú, chứng chỉ lương bổng, chứng chỉ không có thiếu một đồng xu thuế nào của nhà nước, chứng chỉ chưa hề làm chủ một căn nhà nào khác trên đời này... Ngoài ra, ông quân nhân hay công chức này thuộc lứa tuổi sắp phải về vườn mà muốn có một sự mua nhà, lại phải đóng nhiều tiền hơn nữa để tránh một sự chạy làng sau này. Các đảng Tổng cục Gia cư vốn là những người rất cần thận.

Nhưng các ông Gia cư ơi, với những điều kiện như vậy thì chắc tới tết Công gờ bọn quân nhân, công chức nghèo mới mua nổi nhà của các ông. Các ông có vẻ đánh đổ chúng em quá. Chung cư được xây cất để bán trả góp thật rẻ cho bọn dân nghèo. Chung cư Thanh Đa cũng nằm trong chủ trương đó, tức là được xây cất để bán rẻ cho các quân nhân, công chức những kẻ hàng ngày vừa phải bán vật với ông Tổng Ngọc để sống, lại vừa phải đóng góp công sức có khi cả xương máu nữa để xây dựng và bảo vệ chế độ. Những kẻ này làm chó gì có tiền mà đóng một phát tới bốn năm trăm ngàn cho các đảng Tổng cục Gia cư được, ngoại trừ các ông quân nhân, công chức đặc biệt, tức là những đảng vừa có quyền thế lại vừa biết ăn bần, biết tham nhũng. Nhưng những đảng này thì đời nào chịu ở chung cư, nhất là phải treo lên mái tầng lầu 4, lầu 5, như chung cư Thanh Đa. Các đảng ấy đã có dinh riêng, có biệt thự sang trọng có nhà lầu, xe hơi từ khuya rồi, đâu có phải chờ đợi một căn nhà ở chung cư như chúng ta.

Thế cho nên sẽ đêch có một anh quân nhân, công chức nào có đủ sức tới ở chung cư Thanh Đa theo đúng các điều kiện của các ông Tổng cục Gia cư mong muốn. Bởi vì nếu có ngay một lúc 4,5 trăm xấp đem nộp thì đã không phải là những quân nhân công chức nghèo. Trong trường hợp này, các đảng TCGC có quyền đem bầu đoàn thể từ tới mà cư ngụ cho khỏe. Các bố ấy lấy tiền của nhà nước xây nhà lên rồi các bố ấy tới ở là tiện nhất.

Từ xưa tới nay, người ta vẫn tuyên truyền là đãi ngộ những công bộc quốc gia một cách xứng đáng. Nhưng đó chỉ là đãi ngộ bằng mồm thôi. Các quân nhân công chức là những công bộc của quốc gia, vẫn là những kẻ gian khổ và chịu nhiều thiệt thòi nhất, đói rách nhất, thế mà các ông TCGC lại đòi họ phải đóng tới nửa tỷ mới được có một căn nhà ở chung cư Thanh Đa thì khôn nạn quá. Đó có phải là cách đãi ngộ xứng đáng của ông nhà nước dành cho những người đã góp công xây dựng và bảo vệ chế độ không?

CHÉM RUỒI

Đàn dâu mà gây tai trâu
Đàn dâu bản xè grom dàu chém ruồi.

VĂN QUÂN hạ thủ

CHIẾC MÁY CHÉM

Cách đây ít ngày, nhà tu bíp kiêm thầy lang Hoàng mộng Lương được mời lên chương trình « Người dân đêch muốn biết » để làm một phát quảng cáo không mất tiền về tài châm kim chữa bệnh. Trước mặt nhà đại tá mặt sứa, người tu bíp kiêm thầy lang họ Hoàng đã thao thao bất tuyệt tán hươu tán vượn về tài chữa bệnh của người. Cuối cùng, người còn đóng vai nhà đạo đức có cái lương tâm to bằng chiếc lá đa lên mặt kêu gọi các thầy thuốc phải những là lương y cứu nhân độ thế, chữa bệnh đừng lấy tiền.

Sau phát quảng cáo không tốn tiền trên đài tầng hình của nhà nước nói trên, các bệnh nhân đã kéo rần rần đến phòng mạch của tu bíp họ Hoàng. Phòng mạch này ở cùng đường với tòa soạn báo con Ông. Tại đây, nhà tu bíp đã quên chano lời kêu gọi tha thiết hôm trước. Người hiện nguyên hình là một tên đao phủ chém bệnh nhân bằng thích. Bệnh nhân hầu hết là những người nghèo khổ, nghe những lời đạo đức giả của tu bíp họ Hoàng họ tưởng thật nên đến xin được cứu giúp. Nhà « lương y » đã cứu họ bằng cách châm cho họ vài mũi kim lên người, đêch biết có đúng huyết đạo không, và bắt mỗi bệnh nhân già trẻ lớn bé, phải nộp đúng một ngàn đồng An nam. Lúc này, nét mặt nhà lương y lạnh như tiền không hề thấy có một ly tình cảm nào đúng, như khuôn mặt của những tên đao phủ ở pháp trường. Có bệnh nhân đem đi vừa đúng một thước phải nộp hết cho chiếc máy chém nên không có tiền về xe, phải cuộc bộ từ Saigon về Chợ Nhớn, bệnh đang nhẹ bỗng thành nặng.

Hiện nay, vẫn còn nhiều người không biết nên vẫn kéo nhau tới phòng mạch của tu bíp họ Hoàng để bị chém. Nhờ thế nhà tu bíp tha hồ hốt bạc. Cứ tính tới thiếu mỗi ngày có 50 bệnh nhân, với mỗi người 1 ngàn đồng, một ngày chiếc máy chém thu được 50.000. Như vậy, trong 1 tháng trung bình chiếc máy chém có khoảng 1 tỷ rưỡi. Những người khác, kể cả những tờ sư tham nhũng, buôn lậu muốn kiếm được một té rưỡi một tháng cũng phải xây vầy, phải gian nan vất vả. Đàng này, nhà tu bíp chẳng mất nhọc có n mẹ gì cả, chỉ cầu di mấy mũi kim vào người bệnh nhân rồi rút ra lấy tiền. Cũng chẳng mất một tí thuốc nào cả. Những tu bíp khác còn phải tốn kém chút đỉnh, phải chích thuốc, phải cho toa mới hốt được bạc của bệnh nhân. Tu bíp họ Hoàng chỉ cần bỏ tiền ra mua mấy cây kim biết đầu chẳng là mấy cây kim khâu là có thể yêu cầu bệnh nhân nộp một ngàn. Đau hơn hoàn!

Trong trường hợp này, thà rằng nhà tu bíp cứ tự nhận mình là chiếc máy chém đi, có phải tốt biết bao không và để mọi người khỏi bị lừa bịp. Nhưng người lại bày đặt leo lên đài tầng hình tán phét và hô hào những người khác phải sống lương thiện, phải thương yêu những người nghèo khổ. Có lẽ những lời hô hào trên chỉ cốt dành cho các tu bíp khác mà thôi, chỉ có những người khác mới cần lương thiện, mới cần theo những lời khuyên của cụ Hipocrate. Riêng tu bíp họ Hoàng thì ngoại lệ, tức là khỏi cần có lương tâm, khỏi cần thương yêu ai. Người có thể kêu gọi người khác chữa bệnh đừng lấy tiền nhưng chính người thì phải lấy tiền và lấy thật nặng mới cam tâm.

Trước ngày lên tivi, phòng mạch của tu bíp họ Hoàng chỉ có dăm ba nóc bệnh nhân nên không khí vắng vẻ như chùa bà Đanh. Nhưng bây giờ thì ồn ào, sôi nổi lắm. Bệnh nhân phải lấy số, lấy thẻ và chầu chực chờ đợi cả hàng buổi, tất nhiên những người này chưa biết là sau đó họ sẽ bị chém đứ đừ. Thật tội cho họ.

Không hiểu từ ngày leo lên tivi để rồi làm ăn khấm khá như thế tu bíp họ Hoàng có chia chác cho nhà đại tá « Người dân đêch muốn biết » một tí « bước xang ta » nào không? Yêu cầu, nhà đại tá phải đòi nợ mới được! Và nếu cần cũng nên làm vài phũa quảng cáo nữa. Đài của nhà nước, tức là của chùa, tội vạ chó gì mà ngại.

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
Cấp thiết.

HÃY UỐNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU
CON VOI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UỐNG :

SIROP REACTIN (BETA)

• ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
• ĐỀ NGỦ YÊN LẠNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây.

CON CNG 7

CÔNG LÝ LƯƠNG TÂM

THAM THÌ THÂM

Điều 405 Hình Luật Canh Cải phạt tù từ 1 đến 5 năm và tiền phạt từ 1.000 đến 10.000 quan những kẻ dùng thủ đoạn gian xảo khiến người khác tin tưởng vào sự kinh doanh thật ra không có, hoặc vào quyền lực hay uy tín tưởng tượng của mình để chiếm đoạt cũng như xách nhiễu tiền tài. Ngoài ra còn có thể bị tước đoạt dân quyền từ 5 đến 10 năm. Trường hợp bị can là thầy chùa sẽ bị tước giáo quyền chiếu những giáo luật đã ấn định.

CÁO TRẠNG

Lucifer Cảnh Văn Phụng, quốc tịch Triều Châu nhập Việt tịch từ đời ông cố nội. Nghề nghiệp thầy tu. Tuổi Tuất. Chưa có vợ, Tuyên định cư trú tại xứ Anh Đào. Tiền án không.

Bị truy tố về tội «dùng uy tín tưởng tượng của thầy tu để đòi li xỉ».

Chiếu hồ sơ của số Hồ Bôn xứ Anh Đào, sự việc xảy ra như sau :

Theo thỏa hiệp đề ngày 23-2-1970, bỏ tức bởi thỏa hiệp ngày 20-01-1971 giữa chính phủ Việt Nam và tổ chức làng Hòa Bình Tây Đức, chính phủ Việt Nam đã thuận cho thiết lập một cơ sở từ thiện nhằm mục đích cứu vớt những trẻ em tật nguyền vì thân chiến tranh. Cơ sở này mang tên là làng Hòa Bình Tây Đức tại Việt Nam, tọa lạc tại xứ Anh Đào.

Từ lâu nay, Anh Đào được coi là nơi có khí hậu tốt lành nhất Á Châu, rất tiện cho việc phục hồi sinh lực cho nạn nhân chiến tranh. Lo đó, bọn ác ôn cường quyền cũng như lũ ngụy thầy tu, thầy chùa thường âm mưu chiếm lãnh đất đai tại đây làm của riêng của tư.

Gần 100 năm, Việt Nam thống thuộc ách đô hộ của đủ loại thực dân. Kèm theo là chiến tranh tàn phá không thương xót đã để lại trong lương tâm con người Việt Nam luân túy mối âu lo nặng nề về con số những phế nhi ngày một lên cao. Ấy là chưa kể tới lũ trẻ mồ côi, cầu bơ cầu bắt.

Trước một viễn ảnh kinh hoàng của số lượng cơ nhi tàn phế đông đảo, chính phủ mặc dù đang bận bịu với các chương trình, kế hoạch nhưng vẫn dành nhiệt tâm vào việc hàn gắn những thương đau của phế nhi nạn nhân chiến tranh.

Chương trình tạo lập làng Hòa Bình khó đáp ứng nội nhu cầu vì lẽ chiến tranh chưa chịu ngưng nghỉ, song không vì thế mà bỏ mặc cho khối phế nhi không lồ này chết dần mòn trong bóng tối của dã man tàn bạo, trong cô đơn thế thiết, trong thiếu thốn dần vật.

Bằng niềm thông cảm sâu xa của tình liên đới nhân loại, tổ chức làng Hòa Bình Tây Đức đã thỏa hiệp với chính phủ VN cho thiết lập những làng Hòa Bình rải rác trên khắp lãnh thổ miền hậu tiếp tay vào việc xoa dịu thương đau cho cơ nhi nạn nhân chiến tranh.

Xứ Anh Đào được vinh dự chọn làm thí điểm thứ nhất của chương trình lập làng Hòa Bình vĩ đại.

Chính quyền xứ Anh Đào đã thi hành đúng tinh thần thỏa hiệp ký kết ngày 23-2-1970 và 20-1-1971 giữa Tây Đức và Việt Nam đồng thời chuẩn cấp cho Hội Hòa Bình Anh Đào khoảng đất rộng trên 4 mẫu tây tọa lạc phía sau trại Công Binh cũ kề cận lò nguyên tử. Khoảng đất này hiện do Lucifer Cảnh Văn Phụng sử dụng vào cái mà y can gọi là Lò Nhi Viện Vương Trinh.

Theo điều tra của các chuyên viên hữu thế thì 4 mẫu ruộng đất trên đang bị Lucifer Cảnh Văn Phụng sử dụng vô quyền cho những âm mưu riêng tư hơn một nửa. Theo nhiều giới chức tại mặt địa phương thì tổ chức cơ nhi viện Vương Trinh do Lucifer Cảnh Văn Phụng tổ chức đã rập y khuôn mẫu của làng cơ nhi Long Thành của sư hồ mang Tư Văn Sự.

Khoảng tháng Chín năm con Heo vừa qua, vị đại diện toàn quốc của tổ chức làng Hòa Bình, trước khi hướng dẫn các chuyên viên qua tu nghiệp tại Tây Đức, đã ngạc nhiên khi thấy khoảng đất trên 4 mẫu được chính quyền xứ Anh Đào cấp cho làng Hòa Bình đã bị Lucifer Cảnh Văn Phụng chiếm

ngự trái phép. Bằng hiệu làng Hòa Bình bị tháo gỡ. Công việc xây cất những dãy trại bị đình trệ vì Lucifer Cảnh Văn Phụng gây trở ngại. Một số hàng rào kẽm gai mọc chu vi miếng đất bị phá bỏ.

Quan Chương Đô xứ Anh Đào họ Nguyễn tên Hợp Quân được phúc trình ngay sau đó. Y quan ủy cho phó Chương Đô thụ lý nội vụ. Lucifer Cảnh Văn Phụng được triệu tới quan nha lấy cung về hành vi côn đồ, bất xứng với tấm áo chúng thâm.

Tại phòng văn của quan phó Chương Đô xứ Anh Đào, Lucifer Cảnh Văn Phụng đã lập ngôn ngang như cua, trơ như ghe nhâm bênh vục hành động phá làng Hòa Bình chiếm công thổ. Hơn thế nữa Lucifer Cảnh Văn Phụng còn cho hay nếu tổ chức làng Hòa Bình Anh Đào, muốn được mảnh đất nọ phải li xỉ cho y can 19 triệu đồng bạc mặt thì y can mới chịu khấn gói quả mướp mang theo lũ cơ nhi khổ nạn mà y can đang giúp đỡ vạt quần vạt áo chúng để làm tiền phi pháp, phi nghĩa và phi giáo.

Đã gần nửa năm, hành vi côn đồ của Lucifer Cảnh Văn Phụng vẫn chưa được triệt thoái. Tổ chức làng Hòa Bình Anh Đào đã dự trù ngân khoản trên 2 tỷ bạc để khởi công khi khoảng đất trên rơi khỏi bàn tay lông lá, tham lam, ích kỷ, tồi tệ của Lucifer.

Bởi các lẽ nêu trên, Lucifer Cảnh Văn Phụng đã can tội ù lỳ, lạm dụng uy tín tưởng tượng của cá nhân để đòi tiền li xỉ của cơ quan từ thiện bác ái. Tội phạm dự liệu và trừng phạt theo điều 405 Hình Luật Canh Cải.

Làm tại Viện Chương Lý ngày 13-3-1972

TRẠNG CỦA CÔNG TỔ VIỆN

Thưa ông Chánh Thâm,

Thưa quý Tòa,

Như thường lệ, công tố viện xin lên tiếng trước khi luật sư của bị can biện hộ. Pháp đình lương tâm đã hơn một lần xử những bị can thuộc thành phần cố đạo thầy tu mà lòng trần tục còn nặng hơn cả kinh thánh lẫn giáo lý của đức Phật. Nhưng đây là lần đầu tiên quý vị cầm cân nảy mực đối với vị con của Chúa mặc tội cần đồ đòi li xỉ bạc mặt đối với một cơ sở từ thiện bác ái. Hành động này gạt bỏ mọi chi tiết về luật pháp vạt tung, chỉ đứng trong phạm vi thuần túy lương tâm và tín ngưỡng, nó đã vi phạm trầm trọng tới chủ trương vị tha, xả kỷ, quên mình nghĩ tới người mà Chúa Ba Ngôi từng răn dạy.

Nội vụ xin tạm tóm tắt như sau :

Lucifer Cảnh Văn Phụng chiếm ngụ vô quyền hơn 4 mẫu tây đất công tọa lạc sau trại Công Binh cũ, kế cận lò nguyên tử xứ Anh Đào để lập trại cơ nhi che mắt thế gian hầu thực hiện chương trình kiểm soát riêng tư.

Tổ chức làng Hòa Bình Việt Nam chọn Anh Đào làm thí điểm thứ nhất của chương trình cứu giúp phế nhi nạn nhân chiến tranh và thiên tai. Chính quyền xứ Anh Đào, chiếu thỏa hiệp ký kết giữa VN và Tây Đức, đã chuẩn cấp cho tổ chức Hòa Bình địa phương khoảng đất hiện do Lucifer Cảnh Văn Phụng chiếm ngụ.

Lucifer vốn thuộc giòng Mã Viện, ý có máu côn đồ đã triệt hạ bằng hiệu của làng Hòa Bình, tháo gỡ kẽm gai ghi mốc và trở ngại cho việc xây cất những cơ sở tiện nghi trong khuôn khổ của làng.

Nội vụ được đưa tới quan Phó Chương Đô Anh Đào giải quyết. Tại văn phòng Phó Chương Đô, Lucifer Cảnh Văn Phụng đã ngang nhiên đòi li xỉ 19 triệu bạc mặt thì y mới chịu cuốn gói đi nơi khác kiếm ăn. Nhờ bằng không y cứ lý ra đó, mặc kệ phế nhi đang đau đớn loạn cuồng vì vết thương phung phá.

Bởi hành vi côn đồ đi ngược chủ trương bác ái vị tha, xả kỷ của Đấng Ba Ngôi đồng thời nhân dân lương tâm hàng triệu giáo dân toàn quốc công tố viện thỉnh cầu ông Chánh Thâm và quý Tòa lên án gắt gao Lucifer Cảnh Văn Phụng để chẳng những làm gương cho bọn quý dữ đang đội lốt thầy tu làm xằng làm bậy, mà còn gột rửa những thị phi tai tiếng do Lucifer Cảnh Văn Phụng và đồng bọn đang sử dụng giáo lý như bùa mê thuốc lú để mưu lợi ích riêng tư.

BIỆN HỘ CỦA LUẬT SƯ BỊ CÁO

Thưa ông Chánh Thâm,

Thưa quý Tòa,

Lời nói đầu tiên của tôi, luật sư biện hộ cho Lucifer Cảnh Văn Phụng, là bác bỏ hoàn toàn những lập luận ác ý do công tố viện gán ghép cho thân chủ tội vốn là một tu sĩ lừng danh về đạo đức lẫn nhân cách.

Chúng tôi bác bỏ lập luận của công tố viện vì hồ đồ. Thân chủ chúng tôi dù cho có đòi li xỉ 10 triệu bạc mặt trước sự hiện diện của quan Phó Chương Đô xứ Anh Đào cũng chưa đủ buộc tội vì tiền chưa được trao, chấu chưa hề múc thì làm gì có chuyện mặc cả, trả giá kiểu con buôn đầu cơ trục lợi ?

Thân chủ Lucifer của chúng tôi dù sao cũng còn hơn chán vạn bọn ý thế cậy quyền làm xằng làm bậy. Bọn thầy tu, thầy chùa buôn Chúa, bán Phật lợi dụng những nơi tôn nghiêm mần ăn phi pháp, tính chuyện dâm bôn sao chẳng mang ra xét xử ? Thân chủ Lucifer chúng tôi sở dĩ đòi li xỉ 10 triệu bạc mặt của hội tổ chức làng Hòa Bình xứ Anh Đào chỉ là đòi cái công khó đã khai hoang mảnh đất cây lên củi mục mà chính quyền sở tại định xỉ cho cơ sở Hòa Bình. Thân chủ tôi từng đồ mồ hôi khai phá, nay đòi lại là xỉ ực, là chơi trò cá vú lấp miệng em, mặc dù miệng Lucifer, tức thân chủ chúng tôi là miệng người lớn. Trả 10 triệu bạc để được hưởng trên 4 mẫu đất tại xứ Anh Đào xem ra còn hời chán. Mới đây, có lẽ thầy chùa đã dâm vác đất thiêng trong khuôn viên phật địa mang bán lấy tiền để mở hàng bán thịt chó mà còn chưa ăn ai hưởng hồ câu chuyện 10 triệu bạc này ?

Nhân danh luật sư biện hộ cho Lucifer Cảnh Văn Phụng, chúng tôi mạnh dạn yêu cầu quý Tòa xét xử nghiêm minh nội vụ để tránh những tai tiếng là quý vị sử dụng công lý lương tâm xử ực kẻ tu hành đạo đức.

Công lý lương tâm nơi quý vị xin hãy dành cho những kẻ còn nguyên vẹn lương tâm, liêm sỉ và phẩm cách. Dùng không đúng chỗ, không đúng tiêu chuẩn, để gây ngộ nhận là quý Tòa phi phạm lương tâm trong giai đoạn chúng ta đang cần đề bảo vệ những giá trị cổ truyền đang bị lấn sồng vật chất chen ép, xô đẩy.

Một lần nữa, và trước khi dứt lời, chúng tôi yêu cầu quý Tòa tha bổng tội danh «sử dụng uy tín cá nhân làm tiền phi pháp» mà công tố viện đã gán cho thân chủ Lucifer Cảnh Văn Phụng. Sự kiện đòi li xỉ 10 triệu bạc mặt do thân chủ chúng tôi chủ trương dù có cấu thành tội phạm nhưng vẫn đáng được hưởng khoan hồng vì manh áo chúng thâm hiện được coi là một biểu tượng của giai cấp quyền quý trong 4 giai cấp hiện nay tại nước ta, đó là nhất điểm, nhì sư, tam cha, tứ tướng vậy.

Được như thế quý vị mới không mang tiếng là những kẻ tiền phong diệt đạo.

Trân trọng cảm ơn ông Chánh Thâm. Kính chào quý vị.

BẢN ÁN

Tòa tuyên án :

a.—Đặc cách vinh thăng Lucifer Cảnh Văn Phụng lên chức tuyên úy cho hàng ngũ tham quan ở lại. Với nhiệm vụ này, Lucifer được phép hành lễ vinh danh cho những cá nhân tạo thành tích tốt trong lãnh vực tham những khi mệnh một.

b.— Những lúc rảnh rỗi, ngoài nhiệm vụ của tuyên úy, Lucifer Cảnh Văn Phụng được phép truyền lại những kinh nghiệm bản thân khi đòi li xỉ bạc mặt nơi những tổ chức bác ái, từ thiện ấy kéo dài năng ấy mai một tất phí của trời.

c.— Vì Lucifer Cảnh Văn Phụng đã có kinh nghiệm tổ chức trại cơ nhi Vương Trinh, Tòa quyết định giao luôn cho y can đảm nhiệm việc lập làng Hòa Bình tại xứ Anh Đào cho tiện việc ăn hớt ăn xén, ăn chặn của bọn phế nhi khôn khéo khôn nạn, làm thế chẳng những tránh được tiếng đàn áp tôn giáo mà còn giúp cho việc thiết lập cơ sở từ thiện Hòa Bình tiến triển chóng vánh.

d.— Cho giáo dân dưới ảnh hưởng của Lucifer Cảnh Văn Phụng được phép miễn gọi y can bằng danh xưng linh mục hay cố đạo nhiên hậu tránh cho con chiên của chúa niềm đau xót khi thấy kẻ lãnh đạo tinh thần mình đang đi bằng đường của quỷ.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

CHÁNH QUYỀN KHÔNG THỂ VÔ TRÁCH NHIỆM

trước sự làm ăn dơ bẩn của Hãng B. G. I.

Chánh quyền không thể để cho một kỹ nghệ có mức sản xuất cao nhất, tự do hối bạc và đầu độc giới tiêu thụ. Thả nổi giá la ve nước ngọt, là để cho lây mũi lỗ tự do bóc lột giới tiêu thụ.

Trong tuần lễ vừa qua, có hai chuyện quan trọng liên hệ tới các loại nước giải khát (la ve, nước ngọt): Trước hết là quyết định của Bộ Kinh Tế cho "thả nổi" giá la ve nước ngọt, thứ nhì là Quân Tiếp Vụ họp báo tố cáo việc làm ăn dơ bẩn của hãng BGI, là hãng sản xuất các loại nước giải khát mang nhãn hiệu con cạp. Sau đây, chúng tôi xin lần lượt bàn về từng vụ một.

THẢ NỔI

Từ trước tới nay, Bộ Kinh tế vẫn kiểm soát giá cả các loại nước giải khát. Bất nhà sản xuất, cũng như các nhà hàng phải bán cho giới tiêu thụ theo giá nhất định. Tuy vậy, nhà sản xuất, các đại lý, cũng như các nhà hàng vẫn, ít nhiều lén lút bán quá giá dưới hình thức này, hoặc hình thức khác. Dầu sao, bán quá giá là một hành vi phạm pháp, có thể bị trừng phạt, do đó, nhà sản xuất, cũng như các đại lý không dám ngang nhiên bán quá giá, nên giới tiêu thụ tuy có bị bóc lột, nhưng kẻ bóc lột dầu sao cũng một phần sợ oai pháp luật.

Tuần vừa qua, sau khi quyết định thả nổi giá đường, Bộ Kinh tế đã quyết định thả nổi cả giá la ve nước ngọt, để cho nhà sản xuất tự ý định giá, nhà nước không kiểm soát, không bắt bán giá nhất định nữa, và khi nào muốn tăng giá cứ việc tăng, khỏi phải xin phép nhà nước.

Đối với đường là sản phẩm của các công ty quốc doanh, nhà sản xuất dù được tự do định giá, cũng chỉ ấn định giá bán sao cho đủ vốn, hoặc lời chút đỉnh, nên có thể tránh được chuyện bóc lột giới tiêu thụ để chia nhau bóc lột. Nhưng la ve nước ngọt là sản phẩm của các công ty tư nhân, nói khác đi, là sản phẩm của 1 công ty Tây, và 1 công ty Tàu. Những tay tư bản ngoại quốc này không phải là nhà nước VN, cũng không phải là người VN, dù chánh phủ VN kiểm soát chặt chẽ giá sản phẩm, mà họ còn tăng giá bất chánh. Nay nhà nước thả nổi, để cho các tay tư bản ngoại quốc tự do định giá sản phẩm của họ, tất nhiên, họ sẽ tăng giá thả cửa, thả hồ bóc lột giới tiêu thụ VN. Do đó, khi Bộ kinh tế cho thả nổi giá la ve nước ngọt, bắt buộc người dân phải nghĩ rằng:

— Một là nhà nước vô trách nhiệm đối với dân tiêu thụ.

— Hai là nhà nước đồng lõa với tư bản ngoại quốc để bóc lột dân tiêu thụ.

— Ba là những người có trách nhiệm đã chấm dứt gì đây?

DƠ BẨN

Trong khi Bộ Kinh Tế thả nổi giá la ve nước ngọt, để giới tư bản Tây Tàu thả hồ bóc lột giới tiêu thụ, thì Quân Tiếp Vụ họp báo tố cáo hãng BGI, sản xuất nước ngọt hiệu con cạp làm ăn dơ bẩn. Đại Tá Cục Trưởng Quân Tiếp Vụ trình bày trước báo chí: trong số hơn 10.000 chai la ve trao cho QTV ở Nha Trang, có tới hơn 2.600 chai hư hỏng, chứa xác chết côn trùng, cần bọ hoặc đã bị biến chất. Như thế là tỉ lệ hư hỏng, dơ bẩn tới hơn 20%. Trong số những chai la ve hư hỏng còn tại QTV Saigon, có chai chứa giấy điện, có chai chứa cả xác thằn lằn (thạch thùng). Mời chỉ nghe nói đến đã đủ tởm!

Sau cuộc họp báo của QTV tổ chức tại hãng BGI ở Saigon, phong trào tố việc làm ăn dơ bẩn của hãng BGI đã lan rộng tới 1 miền Trung, Có tới 1500 bạn hàng và các đoàn thể ở Huế và Thừa Thiên chống BGI ở Đà Nẵng, và suốt đốt cháy tiêu một xe hơi của đại diện BGI ở Huế. Nhiều bạn hàng ở các tỉnh Quảng Trị, Quảng Nam, Quảng Ngãi, Quảng Tín đã xuống đường chống lại sự gây khan hiếm giá tạo để bóc lột giới tiêu thụ, và việc làm ăn dơ bẩn của hãng BGI. Trong khi đó Bộ Kinh Tế, và Bộ Y Tế chưa có phản ứng gì cả.

Quân Tiếp Vụ là cơ quan đầu tiên họp báo để tố cáo việc làm ăn dơ bẩn của hãng BGI nhưng từ lâu, đã có rất nhiều người than phiền về phẩm chất những sản phẩm của hãng BGI, đã có nhiều tờ báo lên tiếng về vụ này, với bằng chứng hẳn hoi nhưng cả nhà nước và hãng BGI đều tinh bơ. Có lẽ Tây Con Cạp đã xài Đức Thánh Trần quá kỹ, nên ngày càng làm ăn cầu thả và dơ bẩn, mà nhà nước vẫn để yên.

Có người tưởng rằng công cuộc làm ăn dơ bẩn của hãng Con Cạp không quan trọng. Nghĩ như vậy là lầm. Theo 1 bản thống kê do ông Tống Ngọc công bố vào ngày 27-10-71, thì vào năm 1962, mức sản xuất la ve nước ngọt chiếm 48,20% trong tổng sản lượng về kỹ nghệ. Đến năm 70, tỉ lệ này lên tới 59,10%. Tức là la ve nước ngọt có mức sản xuất gần 600% và đứng đầu các ngành kỹ nghệ trong nước. Một ngành sản xuất quan trọng như vậy, và toàn dân là giới tiêu thụ của ngành này, thì chánh quyền có bổn phận phải bảo đảm giá cả và phẩm chất của một thứ sản phẩm các

mức tiêu thụ rộng lớn như thế. Nhất là đối với một loại hàng có liên hệ trực tiếp về sinh công cộng tới sức khỏe của toàn dân. Người ta được biết, ở bên Nhật, bên Mỹ, nếu một loại xe hơi nào bị khám phá là có một vài bộ

phận thiếu an toàn, thì nhà nước bắt hãng sản xuất phải thu hồi ngay lại để điều chỉnh. Hồi năm ngoái 1 hãng sản xuất kẹo ở bên Mỹ đã bị bó buộc phải thu hồi hàng triệu gói kẹo bị nhiễm

độc để tiêu hủy hầu bảo vệ sức khỏe của giới tiêu thụ. Trong khi đó người không hiểu tại sao và lý do nào nhà cầm quyền VN đã không cần biết tới giá cả và phẩm chất các loại nước ngọt cả nước cùng tiêu thụ?

GÃI SĨ

Ngồi buồn gãi hàng dài tấn tấn
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

NGUYÊN NHÂN

Ngày chủ nhật 12-3 vừa qua, Tổng Hội Quốc Bhutto đã công bố quyết định sa thải 1.300 công chức lớn nhỏ về tội tham nhũng. Theo chính phủ Hồi khi công bố quyết định này, thì nạn tham nhũng chính là nguyên nhân đã làm cho Hồi quốc bị mỹ Thủ Tướng Cár của xứ Cárý cay đắng bại nhục nhã hồi gần đây.

Hơn 10 ngày trước khi Tổng Thống Hồi có quyết định như trên, Tổng Thống Thiệu tuyên bố tại Dục Mỹ rằng: nếu trong thời chiến chúng ta đánh phải chấp nhận một số tệ trạng, thì nay đã đến lúc không còn có thể chấp nhận việc các đơn vị quân đội hỗ trợ buôn lậu, ma túy, quân nhân bảo vệ Snack bar che chở gãi tiếm được nữa.

Tướng Yahya Khan sau khi bị bại trận và bị lật khỏi chức Tổng Thống Hồi quốc rồi, người ta mới biết nạn tham nhũng là nguyên nhân thất bại. Tướng Thiệu đã nhìn rõ thấy tệ trạng tham nhũng ngay từ khi ông còn đang cầm quyền, như thế, ông là người có phước lớn. Nhưng biết rõ căn bệnh khi bệnh đã quá nặng liệu còn đủ thời giờ điều trị không?

THƯỜNG CÔNG

Theo tin các báo đăng vào tuần trước, nhiều cựu dân biểu "gia nô" sắp được Tổng Thống thưởng công lớn bằng cách cho đi làm lãnh sự hoặc Đại sứ. Ai cũng biết rằng các dân biểu gia nô trước đây rất nổi tiếng về bộ môn buôn lậu: Bác sĩ Tự buôn lịch cời trường, Bác sĩ Luyện buôn vàng cục ông Phạm Chí Thiện buôn bạch phiến v.v...

Nay Tổng Thống thưởng công cho các dân biểu gia nô là điều rất hợp tình hợp lý, vì sự thịnh vượng của các cựu gia nô sẽ làm phụng khởi các đường kim gia nô. Đồng thời các cựu gia nô vốn có nghề buôn lậu, nay có thể dùng "vua ngoại giao" để hành nghề, chắc hẳn không bị xét bắt, do đó, không sợ mang tiếng cho... chế độ!

THƯỜNG BẤT CHÁNH

Trong tuần lễ vừa qua, Hội Đồng VHGD đã hì học thảo luận về sự sa sút của đạo đức học đường tìm hiểu nguyên nhân sa sút và làm thế nào để khôi phục. Chẳng phải là các ông Hội Đồng bằng cấp cứng mình ra chợ hỏi mấy chị bán cá người ta cũng biết tại sao đạo đức học đường bị sa sút đến nỗi ông Phó hết gân phải cố gân cổ lên mà kêu gọi phục hồi

gấp, nếu không thì mất nước! Ngày xưa học trò kính trọng thầy học hơn cha mẹ chỉ sau có Vua (quân sư phụ) nhưng ngày nay, vua chẳng ra vua, quan chẳng ra quan, vua trên thầy mà chẳng ra gì, thì thầy ăn thua gì. Và khắp trong xã hội, từ chính quyền tới dân chúng đều thì nhau ăn bẩn, thì nhau xài luật rừng, thì nhau vô trách nhiệm, thì làm sao có thể bắt học sinh phải vào khuôn phép được?

Những người đi coi xi nê vẫn được đọc một khẩu hiệu do nhà nước bắt phổ biến, đó là câu: "thượng bất chánh hạ tắc loạn". Thượng không chịu sửa cái bệnh bất chánh, làm sao bên dưới tránh được loạn?

ĂN CỎ ĐITRƯỚC

Người xưa vẫn nói: đa thọ đa nhục, điều này quả đúng với thân phận của Thống Chế Tướng Giới Thạch, Năm nay Tướng Tổng Thống đã 85 tuổi, cầm quyền hơn 40 năm và sau 24 năm làm Tổng Thống Trung Hoa Dân Quốc Ngài vừa quyết định hy sinh ra thêm một nhiệm kỳ thứ năm để ngồi thêm 6 năm nữa, quyền hành như vậy nhưng càng thọ Ngài càng phải chứng kiến nhiều cảnh nhục nhã. Mặc dầu là một người duy nhất còn sót lại trong số các chánh khách sáng lập ra Liên Hiệp Quốc nhưng năm ngoái Tướng Tổng Thống đã bị đá văng khỏi tổ chức này.

Năm nay, lại bị IT Nixon đá thêm 1 phát đau đớn hơn nữa, khi ông này ngang nhiên tới Bắc Kinh ầu yếm kẻ bất công đái thiên của Tướng Thống Chế. Sau đó ngài lại bị thêm mấy ông đồng minh Á Châu bồi cho những cú đau ê ẩm. Ông Nhật bản chạy theo Mỹ ngang nhiên tuyên bố coi Đại Loan mảnh đất dung thân của cụ Tướng là một phần lãnh thổ thuộc TC cụ đầu dồn lăm đnh ngôi một chỗ chửi bới thàng cáo chung thì liền bị ông Ngoại trưởng lợi của VNCH để nhẹ là chỉ có những kẻ hiếu chiến mới chửi thông cáo chung!

Mới cách đây vài ngày, Anh Quốc lại bồi thêm cho cụ Tướng 1 cú thì ăn bằng cách giải tán tòa Lãnh sự ở Đài Loan, và loan báo chánh thức trao đổi Đại Sứ với Trung Cộng. Anh là quốc gia Tây phương đầu tiên thừa nhận TC ngay từ năm 1950 nhưng 2 bên chỉ trao đổi liên hệ ngoại giao ở cấp bậc lãnh sự. Bây giờ, muốn theo chân Mỹ vào làm ăn ở TC, Anh đã vội vàng chấm dứt liên hệ ngoại giao, và gửi Đại Sứ tới Bắc kinh. Nếu cụ Tướng quy tiền cách đây vài năm, đâu phải nhìn thấy cảnh ê chề ngày nay.

CÁI KÊ DÊ NGÕNG

XIN BAN HÀNH GẤP MỘT THÔNG CÁO

Chúng tôi là dân thành phố...

Là dân thành phố, nên hầu hết chúng tôi đều đi chuyên kiếm ăn trên chiếc xe hai bánh. Cách kiếm ăn của dân thành phố vốn dĩ vội vã và hối hả. Chậm chạp là có quyền hỏi thăm Bà cả Đồi. Thành phố lại rất dễ bị kẹt xe nên thấy được chỗ đặt bánh xe trên con đường trống là chúng tôi phải lách bánh xe vào chỗ đó, chạy cho mau, chạy như muốn đưa nước rút với chiếc kim đồng hồ. Cũng chỉ vì vậy, mà cuộc đời chúng tôi mới chóng tàn.

Dân thành phố sử dụng xe hai bánh chúng tôi, thân bại danh liệt vì nhiều lý do khác nhau. Có thể vì một chiếc xe Mỹ, kèn còi, lăm lăm và uy nghi, lướt như bay trên con đường tráng nhựa. Số người chết vì xe Mỹ, tuy chưa có được một bảng thống kê để biết được một con số chính xác, nhưng chắc chắn con số ấy cũng không phải là ít. Ngoài sự về quê vì xe Mỹ, còn nhiều những vụ do đường lầy lội, đã đưa kẻ ngồi trên xe hai bánh vào tới chốn nhà thương. Có nhiều kẻ đã mất đi một phần thân thể.

Oil máu cha, huyết mẹ, sinh ra ta có đủ cả ba phần, đầu mình và chân tay, chỉ vì là dân thành phố, nên đã thành những tay độc thủ, độc cước, độc nhân. Mà những thứ tai nạn đó, gần như xảy ra thường xuyên, ngày nào cũng có.

Chúng tôi không bệnh vực mấy tháng du dương, mấy chú hí pý, chạy xe ào ào, xa khỏi tầm mắt trong thành phố. Chúng tôi chỉ nói về chúng tôi một lũ người trên vai đã nặng trách nhiệm không còn cái hàng say của những người trẻ tuổi. Chúng tôi tuân hành luật lưu thông, vì rất sợ bị thông cảm. Trong người chúng tôi tuy có đầy đủ các thứ giấy như thể căn cước bọc nhựa đủ các loại giấy chứng chỉ nhưng giấy Trần Hưng Đạo còn yếu lắm. Vì vậy chúng tôi nghe tiếng còi Dùi Cui như tiếng sét đánh mang tai. Nói như vậy, để lúc nào nhìn thấy chúng tôi chạy hơi vội vã một chút, xin tất cả mọi người hiểu cho là chúng tôi đang chạy đi tìm sống.

Ở trong thành phố này, có rất nhiều cái bẫy dành riêng cho chúng tôi, nhất là ban đêm. Bẫy ở dưới đất, bẫy ở trên trời. Dưới đất có những chiếc hố, đào lên chưa kịp lấp, mà lại không chịu phát cho một tí đèn báo hiệu. Lại còn những hàng rào giầy kẽm gai, bắt ngờ được kéo ra, giăng ngang một con đường. Lao xuống hố hay lao vào giầy kẽm gai, đều có quyền về mặt. Ở trên trời thì có những cành cây khô, lủng lẳng treo như lưỡi hái tử thần. Bất ngờ đi ngang qua một chỗ có cành cây rớt xuống trúng đầu, là kẻ như trúng số độc đắc. Chỉ kể sơ qua ba cái bẫy chết người thường trực ấy, cũng đã thấy cái sinh mạng kiên rudi của dân thành phố chúng tôi.

Nhưng những lúc gần đây, dân hai bánh chúng tôi lại còn phải chịu đựng một tai nạn mới toanh. Đó là nạn đánh người của cận vệ các ông lớn.

Nạn nhân, làm bao cát cho cận vệ các ông lớn, đều thuộc giới hai bánh. Hai lần trước, thì các cận vệ của hai quan Phụ tá trở tai. Lần mới nhất, chỉ cách đây có vài hôm, thì là cận vệ của quan Tề Tướng ra tay.

Chúng tôi lấy làm lạ rằng Nhà Nước Giao Chỉ khả kính của chúng ta, từ trước tới nay, vốn không bao giờ hà tiện giấy trong việc bài tiết thông cáo. Nhưng tại sao vẫn chưa có một thông cáo nào, nói rõ về sự nhường đường hay chạy theo xe quan lớn. Người đời xưa đã đặt ra những chức quan như Kim Ngô sử và chấp kích

lang. Kim Ngô sử là một chức quan, chuyên lo chuyện dẹp đường. Khi một bậc lãnh đạo muốn ra đường thường có những vị quan đi trước, tay cầm gậy, có tác hình chim Kim Ngô, quát tháo để cho dân chúng phải tránh ra xa. Vì đã có lệnh từ trước nên khi thấy hình dáng chiếc gậy Kim Ngô và các quan Kim Ngô sử, dân chúng phải chạy vào trong nhà đóng kín cửa lại hay quỳ rạp xuống bên vệ đường. Còn chấp kích lang bảo vệ chung quanh quan lớn để đề phòng bất trắc. Dân chúng đã được biết như vậy nên cũng đỡ bị ăn đòn.

Còn bây giờ, các quan lớn dùng xe hàng chục mã lực, chạy ào ào trong thành phố. Kim Ngô Sử và chấp kích lang, làm công việc dẹp đường và bảo vệ, cũng phải ào ào chạy theo. Xe của quan lớn, nhiều khi lấn vào giòng xe đông đảo, không làm sao phân biệt được đâu là xe của quan lớn và xe của bá tánh. Vô tình chạy gần tới xe của quan lớn, là các ông cận vệ, vốn có những đôi mắt màu xám, nhìn ai cũng là kẻ muốn hại quan lớn, nhảy ào xuống, xin phép thân tặng một trận đòn hội chợ. Các ông cận vệ, vốn được tuyển ở những lò luyện thép, tay chân vốn mạnh mẽ hơn người. Hơn nữa, từ ngày về phủ, công việc chỉ có ăn và tập dượt đá, nên trận đòn hội chợ, được mô tả như là không nhẹ nhàng gì. Kể bị đòn bên sườn xuống một đồng, lại được đưa về một nơi, nằm ít nhất là một đêm cho muỗi đốt. Dù cho tới khi điều tra ra được là kẻ đó vốn sạch như tờ giấy trắng, hồ sơ lý lịch chưa hoàn bị, từ trước tới nay chỉ sống với chính sách cơm nhà, quả vợ, không bao giờ dám bạo động để được khép vào tội mưu hại quan lớn, sẽ được thả ra, lúc đó cũng đã rách tả người.

Vài tháng nay, đã xảy ra ba vụ. Xin được từ từ kể ra để chư vị quán từ thường thức nghe chơi.

Lần đầu cách đây vài tháng là một sự đánh lăm do các cận vệ của ông Phụ Tá cho ông cựu phó. Ông này nhà ở đường Chi Lăng, ông lên xe đi về phía phi trường để tới nơi ông Chủ Lức xe của ông đi ông nhìn qua kiếng chiếu hậu thấy một tên chạy xe hai bánh, lúc nào cũng chạy theo xe ông. Ông quẹo về phía mặt thì nó cũng quẹo về phía tay mặt ông quẹo về phía tay trái, nó cũng lái xe về phía trái. Ông ra lệnh cho tài xế chạy thẳng, nó cũng chạy thẳng, bám sát theo đằng sau xe ông. Thôi đứng là thẳng này nó định sát hại ông rồi, không còn lăm lăm gì được nữa. Một mệnh lệnh ngầm được truyền ra cho cận vệ. Ấy thế là mấy đám cận vệ của ông ra tay liền. Muốn tỏ ra đắc lực, các ông cận vệ này hơi tỏ ra nặng tay. Lúc mà kẻ sát nhân nằm ra một đồng, khám người nó, lại bắt được một khẩu súng.

Thật là đầy đủ chứng cứ. Phen này thì các đảng cận vệ lập được một đại chiến công. Nhưng khi đưa về nơi điều tra thì mới biết, tên này lại cũng là một thứ đồng nghiệp của cận vệ. Hẳn được phái tới, bí mật bảo vệ cho quan phụ tá. Hẳn là một thứ cận vệ chìm. Vì mới được đổi địa, chưa kịp trình diện với quan Phụ Tá, nên mới ra nông nỗi. Tất nhiên là vụ thời lăm này, được hòa giải ngay, vì cũng là người nhà cả, được coi như là một tai nạn nghề nghiệp. Đã chột sinh vào cái nghiệp đánh người, nay bị người đánh, anh chàng cận vệ chìm lại càng thấm thía của thuyết nhân quả của đạo Phật. Không chừng rồi đây, anh sẽ buông dao dồ tề, để trở thành một bậc chán tu.

Rồi tới trường hợp thứ hai thì thể thâm hơn nhiều. Nạn nhân là một ông quan một phi công. Ôi, phi công danh tiếng muốn đời ông chạy xe vội vã cho

kịp giờ leo lên tàu bay, đi hành quân diệt giặc. Nhưng buồn thay, trước mặt ông lại là đoàn xe của quan Phụ Tá cho Đức Vua, đi chuyên một cách rất kèn còi. Sơ trễ giờ bay, làm thiệt hại thêm mạng các chiến hữu đang chiến đấu ở dưới đất, ông vội xe qua mặt chiếc xe của quan Phụ Tá. Ấy thế là các đảng cận vệ của quan Phụ Tá bèn nổ súng. Biết gặp phải thứ dữ, ông bèn nép xe vào sát vệ đường. Cũng vẫn không thoát khỏi trận mưa đòn. Các đảng cận vệ đã vây lấy ông, đập cho ông vài phát, trước khẩu súng mà Nhà Nước cho phép ông được mang nó bên mình, mỗi lúc bay hành quân. Vài người bạn của ông đi qua thấy vậy thương ông quá ngừng xe lại xúm vào năn nỉ các đảng cận vệ cũng bị các đảng này hăm dọa thân tặng vài viên kẹo đồng để nhai chơi. Ông bị đưa đi một chỗ nào không biết để đến nỗi vài ba ngày sau bà mẹ già của ông phải đi tới khắp các tòa báo khóc lóc nói với mấy thằng viết báo để đăng vài giòng cầu xin với nhà nước. Không hiểu tới bây giờ ông đã được thả ra chưa, hay là vẫn nằm đũa với muối vì sau đó ông được coi như tuyết tích giang hồ.

Vụ thứ ba thì mới xảy ra trong tuần lễ này. Những đảng ra tay là cận vệ của quan Tề Tướng Vụ này gay gắt nhất vì có rất nhiều tiếng súng nổ. Đồng bào cư ngụ tại con đường Pasteur đã bị một phen khiếp đảm, kinh hồn. Nhiều cụ già già chưa bị đẻ non. Nhiều đứa con nít tề cả ra quần. Người đi đường thì nấp bò cả ra vì đã chứng kiến rất nhiều lần, tài bắn súng của các đảng Dùi cui, cứ bắn chithiền là trúng người. Hai anh chàng quân nhân, bị ăn đòn cận vệ, cũng chỉ vì tội chạy đằng sau xe của quan Tề Tướng.

Chắc rằng sau cuộc điều tra, thì đây cũng chỉ là một vụ đánh lăm như hai vụ trước. Không ai đại gì mà lại đi ám sát các quan lớn, khi các quan lớn ngồi trong xe hơi chạy ào ào, chung quanh đầy những cận vệ. Muốn ám sát quan lớn, người ta chẳng ngần ngại gì mà không mua chuộc cận vệ của quan lớn, để cho cận vệ của quan lớn làm cái công việc đó, thật vừa tiện lợi vừa gọn. Vì vậy, xin các quan lớn thương chúng tôi, những người dân thành phố đi xe hai bánh, mà ra lệnh cho các đảng cận vệ nhẹ đòn cho một chút.

Chúng tôi không dám đề nghị với các quan lớn là dẹp bỏ cái binh chủng cận vệ. Chúng tôi chỉ xin với Nhà Nước mau mau ban hành một thông cáo, ấn định rõ rệt nhiệm vụ của một công dân, khi ra đường gặp xe quan lớn. Nếu cần phải "hạ mã", bỏ nón, cúi đầu, hay đứng úp mặt vào tường chúng tôi cũng vẫn xin tuân lệnh, vì biết rằng như thế, chúng tôi sẽ tránh được một trận đòn vô lý. Chớ như bây giờ, đang chạy xe ngoài đường, đột nhiên bị một đám người xúm lại đâm đá túi bụi, rồi lại còn được mang về điều tra, không may, lỡ chúng tôi có chết đi, cũng không khỏi biến thành một con quỉ hồ đồ.

Xin chấp tay lạy Nhà Nước, van xin Nhà Nước, hãy dạy bảo chúng tôi. Hãy dạy chúng tôi phân biệt xe nào là của ông thật lớn, ông nào lớn vừa, ông nào hơi lớn. Chúng tôi rất sợ bị ăn đòn. Còn như nếu thấy rằng chúng tôi ngu, khó lòng giảng giải cho chúng tôi hiểu, thì hãy cầm hẳn một con đường nào đó, để cho một xe của mình quan lớn, thành thang một mình quan lớn đi...

ĐÊ HỨC CÀN

Địa ngục môn

LẠI CỨU NGUY

Trong số các tôn giáo, có lẽ chưa có tôn giáo nào lại được "cứu" nhiều như Phật giáo. Thời ông Ngô đình Diệm Phật tử cả nước đã phải vùng lên để cứu nguy Phật giáo. Rồi đến thời ông Khánh, thời ông Hương, ông Quát, ông Kỳ, Phật giáo cũng vẫn được cứu nguy. Và tới bây giờ, thời ông Tổng thống Nguyễn văn Thiệu, cũng vẫn chưa thoát khỏi cái sự cứu nguy nói trên. Bằng có là các thầy vẫn phải lập hẳn một tổ chức mệnh danh là "Phong trào Cứu nguy Phật giáo".

Như vậy là Phật Giáo vẫn còn bị nguy hiểm, vẫn cần phải cứu. Nhưng nguy hiểm ở cái chỗ nào? Thời ông Diệm, người ta cứu nguy Phật Giáo còn có lý vì quả thật Phật giáo thời đó bị chính quyền nhà Ngô đàn áp, cờ quạt bị cấm không cho treo trong ngày Phật đản. Nhưng còn bây giờ, Phật giáo nguy hiểm cái gì? Ai cũng biết Phật giáo đang lên, một lúc có tới những hai giáo hội thống nhất, các thầy thì ăn nên làm ra, được đời tặng cho chùa đẹp, cho xế đi, cho cam táo đầy đủ, lại không bị cấm đoán cái gì. Riêng giáo hội AN QUANG thì lại còn có thể chính trị, chính em mạnh như chính quyền mà cũng phải e sợ trong những kỳ bầu cử, các chính khứa từ loại tôm tép cóc nhái cho tới hạng gộc còn phải đội gao tới chùa để hầu hạ nâng bị các thầy nữa Thế thì các thầy còn phải cứu nguy cái khổ nào?

Thật ra các thầy đã dùng làm danh từ. Không phải cứu nguy Phật giáo mà cứu nguy các thầy thì đúng hơn. Phật giáo bao giờ cũng thế vẫn là một đạo từ bi, hi sinh, giáo lý của Đức Thế tôn vẫn ngời sáng muôn đời. Nhưng chỉ có các thầy chùa là hồng từ lâu các sư đã quên bồng mất giáo lý của Đức Phật các sư trở thành những kẻ tham sân si và tội lỗi cùng cực. Sư mỗ gì mà hơi tí là chửi nhau, đánh nhau hơn cả hàng tôm hàng cá ở chợ. Vừa mới lập được một giáo hội mệnh danh là thống nhất thì lập tức có ngay một sự chia rẽ rồi để thêm ra một giáo hội khác cũng thống nhất như sau này. Đó là tình trạng của hai nước An Quang và Quốc Tự hiện tại. Hai sư ông Trí Quang và Tâm Châu đã có một thời là những kỳ phùng địch thủ. Hai ông cầm đầu hai nước và có lần đã đem quân tới xâm lăng lãnh thổ của nhau. Nhưng rồi cả hai đều hưu chiến. Sau đó, chiến tranh lại xảy ra, không phải giữa hai nước mà

lại là những cuộc nội chiến. Nước quốc tự thì có cuộc thanh toán giữa sư dạy võ Tâm Giác và sư hồ mang Đức Nghiệp. Còn nước An quang thì có cuộc tranh chấp kịch liệt giữa các thầy và các sinh viên Phật tử, rồi vừa rồi là cuộc đánh võ miệng giữa các sư ông Huyền Quang, Thiện Hoa với sư ông Quảng Liên.

Hai phe này đã khui nhau ra đủ mọi thứ tội lỗi mà trước đó không ai dám nghĩ tới.

Thành ra, Phật giáo thì vẫn y nguyên, không có gì đáng phải cứu nguy. Nhưng chỉ có hàng ngũ sư sãi là loạn xạ ngầu là cần phải cứu. Trong trường hợp này nên đổi từ ngữ Cứu nguy Phật giáo thành Cứu nguy các thầy chùa cho nó danh chính ngôn thuận và cách Cứu nguy các thầy chùa hay nhất là đem luôn mấy sư ông tội lỗi đây mình kia đi mà đốt.

Chỉ có cách này thì may ra các Phật tử mới được yên ổn khỏi phải nghe các ông nhà chùa chửi bới nhau bần cả tai. Nhất là Đức Phật cũng phải đau lòng.

CA TỤNG ĐỘC TÀI

Hoa Kỳ là một trong những quốc gia tự do nhất thế giới. Và đã một thời Người Mỹ tự nhận thấy có bổn phận giúp các dân tộc trên thế giới chống lại các chế độ độc tài, đem ánh sáng tự do tới khắp nơi trên thế giới. Nhưng trong chuyến Hoa du vừa qua, TT Nixon đã phạm một lỗi lầm vô cùng nghiêm trọng, là hết lời ca tụng công trình của chế độ độc tài hà khắc nhất, đó là vận lý trường thành của Tân Thủy Hoàng. Ở Bắc Kinh 6 ngày Ông Nixon chính thức lên tiếng trước báo chí ba lần thì hai lần ông nức nở ca tụng Vạn Lý Trường Thành.

Theo ông Nixon, Vạn Lý Trường Thành có thể coi như bảo đảm cho một quá khứ vĩ đại, và một tương lai sáng lạn của Trung Quốc. Ông nói: "Tôi thiết nghĩ, chúng ta có thể kết luận đây là một bức thành vĩ đại được xây dựng do một dân tộc vĩ đại. Dân tộc có thể xây dựng một bức thành vĩ đại như trường thành này chắc chắn có một quá khứ vĩ đại đáng hãnh diện, và một dân tộc đã có một quá khứ như vậy tất phải có một tương lai sáng lạn".

Có lẽ ông Nixon đã say men chiến thắng, hay ông say rượu Mao Trạch, nên đã ăn nói càn rỡ như vậy. Ai cũng biết rằng, không một di tích lịch sử nào từ mấy ngàn năm trước có thể bảo đảm cho tương lai một nước, cũng không có một công trình sát nhân nào của một chế độ độc tài hà khắc, dù là một công trình vĩ đại như Vạn Lý Trường Thành của Tân Thủy Hoàng, là một công trình đáng hãnh diện. Công trình của một chế độ độc tài càng vĩ đại bao nhiêu, càng đáng tủi hổ bấy nhiêu. Dù những kẻ tập sự làm chính trị, hay những đấng thất phu, cũng đều biết rằng, chỉ có một chế độ hợp lòng dân, chỉ có ý chí và sự đoàn kết của toàn dân, mới là những cái bảo đảm vững chắc nhất cho tương lai một dân tộc.

Nhân dịp này, thiết tưởng nên ghi lại đây một đoạn trong lá thư của nhà cách mạng Tôn Dật Tiên,

vị quốc phụ đã khai sáng ra Trung Hoa Dân Quốc gửi cho Lý Hồng Chương đề ông Nixon nếu đốt sớ Trung Hoa, có dịp sáng mắt ra: không được lòng kẻ sĩ, không được lòng kẻ dân thì dù có xây thêm mười bức Vạn Lý Trường Thành cũng không thể nào giữ được ngôi báu tướng công là người học rộng tài cao, nay được triều đình trao phó cho quyền lợi nước nhà, chắc đã thừa biết cái lý do suy vong của nhà Cường Tần xưa rồi vậy."

1300 CÔNG CHỨC THAM NHỮNG BI SA THÁI

Đọc cái tựa trên đây, xin quý vị công chức Annamta đừng có giật mình, vì đây là chuyện bên xứ Hồi Hồi, chứ ở Annamta còn kuya m'ny xây ra.

Sở là trước đây ông Tổng Tông cũ của Hồi Quốc để cho tham những ăn sâu mọc rễ trong chính phủ và quân đội, cho nên quân Hồi mới bị quân Ấn đánh cho r trận xác bắc xang bang, mất bỏ nó đi r phía Đông Hồi vào tay Băng Gò La Đét.

Bây giờ dân Hồi mới mở mắt ra, mới bắt tay nhào ông tông tông bắt lực để mời ông Bút Tô lên làm tổng tông. Ông này khôn ngoan hơn, biết rõ chỉ có đẹp đẽ tham những Hồi Quốc mới có hi vọng cất đầu lên nổi.

Bởi vậy mới có một nhát chổi quét bay tới 1300 công hàm.

Xứ Annamta mà cũng có được một cao thủ biết xử dụng ngọn chổi tuyệt vời chắc chắn là khỏi cần nhắc tới nhắc lui bốn Jéro tám điền Hà Bình tự khắc sẽ lo dọn tụi xuyết ở phía chân trời!

SƯ PHẢI, VẢI HAY

Cựu chủ tịch Bà Lão và nhà Bà Lão Tiến Đạt vừa làm một phát "bóc xé la búa" khá hấp dẫn.

Một đảng cụ chủ tịch bảo "không ai có thể nhân danh Con Cu Huê Bình để xé bỏ hiến pháp 9 nút". Bên kia nhà Bà Lão bên đáp lễ "không ai có thể nhân danh Hiến Pháp 9 nút để nuôi mãi Con Ố Chiến Tranh" và nhà Bà Lão còn phụ đề thêm "nếu cần xé rọc bản Hiến Pháp đó có Con Cu Huê Bình, ta vẫn cứ xé".

Như vậy là huê, vì thắng dân đứng ngoài thấy bên nào cũng có lý hết, bỏ bên này theo bên kia, hoặc bỏ bên kia theo bên này đều không được, thời thì đành xin nhả nết bụng tay theo cả hai bên.

Rốt cuộc ông Huệ Bình và ông Chiến Tranh ở cái xứ này cũng chẳng khác nào ông Nich ông Nang trong ca dao: ông Huệ Bình ra đến đầu đình gặp ông Chiến Tranh, ông Chiến Tranh ra đến đầu làng lại gặp ông Huệ Bình. Dân ta cứ thế mà ca hoài, đến Tết Ma Rốc B Cát Xa cũng vẫn chưa dứt!

BÌNH-DÂN BẢO-HIÊM CÔNG-TY

Trụ sở Trung Ương: 277, Hai Bà Trưng - SAIGON

DIỆN - THOẠI: 98 557

Bảo hiểm các ngành:

- CHUYÊN CHỜ ĐƯỜNG BỘ
- HÀNG HẢI - HÀNG KHÔNG
- HỎA HOẠN - TAI NẠN LAO ĐỘNG
- THÂN THỂ - XE TỰ ĐỘNG
- TRÁCH NHIỆM DÂN SỰ v.v...

- Bồi thường thỏa đáng - Thủ tục mau lẹ

Nhật Báo CHÍNH-LUẬN

Là một tờ Nhật báo được quý độc giả tín nhiệm nhất hiện nay.

Bởi vì:

- CHÍNH LUẬN: Luôn luôn theo sát mọi biến chuyển của Thời Cuộc.
- CHÍNH LUẬN: Bao giờ cũng là tờ báo của mọi giới đồng bào; nhờ sự: ĐÚNG ĐẮN - VÔ TƯ
- CHÍNH LUẬN: 12 trang vẫn bán với giá 25 tỉ.

CHIẾN TAILOR'S

408, Phạm Hồng Thái (Ông Tạ) - (ngang cư xá TỰ DO)
Nơi gặp gỡ của hầu hết giới Trẻ, Tài tử. Nghệ sĩ, danh ca màn ảnh Việt Nam: HÙNG CƯỜNG - MAI LỆ HUYỀN - CHẾ LINH - LA THOẠI TÂN - GIANG TỬ - PHI THOÀN - THANH HOÀI - DUY NGỌC... không hết lời khen ngợi.
CHIẾN tailor's, có nhiều kiểu VESTE mới nhất nước, làm nổi bật các bạn trong phim ảnh và trước công chúng, Bảo đảm và Đón chào.

LIBRARY
1972

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

ÔNG PHÓ CỰU ĐÃ TRỞ THÀNH LÃ VỌNG TÂN THỜI

Hồi còn tại vị, ông Phó cựu nổi tiếng là người khôn trò đá gà. Nhưng chính vì cái sở thích đó đã khiến người ta biết trước rằng cuộc đời chính trị chính em của ông Phó râu không thể nào vững bền được. Vì ranh ngôn tân thời của ta vốn đã ở đâu: Mần chính trị thì phải biết li, Càng li thì càng chừng nào càng thành công để sợ chừng này. Vậy ông Phó râu đã mần chính trị mà còn ham thú đá gà, tức là máu huyết còn hằng đi và nóng nổi quá, có lẽ chút sủi nào hết trơn, thì hồi sao mà chẳng bị đi ô tồ lui cho được việc nhà nư c!

Nhưng nay, theo nguồn tin mới nhất vừa tiết lộ, thì bây giờ ông Phó cựu đã có sự hướng thay đổi sở thích đá gà bằng thú vui câu cá rồi. Nghĩa là ông Phó cựu máu đã hết hằng đi, bắt đầu học làm sư Lã Vọng khi xưa để nuôi mộng chính trị mới sau. Có điều đáng tiếc là ông Phó cựu chỉ mới cần cá trong ao tù chật hẹp nên cuộc đời xem chừng chưa thể khảm khá được. Bao giờ ông phải biết buông câu ngoài biển thì họa chẳng mới đạt được ước vọng như ai, Thật mà!

CON MONG GÌ HƠN

Trong một cuộc đấu võ mồm cho vui vừa qua, khi đáp câu hỏi là hiện bị giờ còn bao nhiêu tháng Da Đỏ đang có mặt tại cường quốc Anamta, ông Tổng Thơ ký Phong Trào cuộc ra chỉ tiền đã than thở bằng giọng oán oán: Ôi, đến nay Vua ta cũng có thể nào biết đích xác được con số rất bém đó của tụi Da Đỏ. Vì trước giờ tụi nó rút ra hay đâm về, nông sâu chừng nào thì chỉ có cha con chúng vợ nó biết với nhau chứ làm sao ta hiểu nổi vấn đề bí mật phòng the ấy! Nghe nói, sau khi thường thức xong câu tá oán rùng rợn vừa kể của ông Tổng Huy, cử tọa đều thở dài uất ức ra điều quả tự ái dân tộc bị tổn thương nặng. Riêng bọn C.O lại nghĩ khác. Bọn C.O rất mừng nếu quả thực lời tiết lộ của ông Tổng Huy là sự sủa chằm phằm. Vì từ xưa đến nay trào đình Da Đỏ vẫn luôn thể độc lập không bao giờ dám xâm phạm đến chủ quyền của ta, không xía mồm thổi vào nội bộ thom phức của ta. Vậy việc trào đình Anamta nếu quả không biết rõ mức độ đâm về đứt ra của binh lính Da đỏ tại lãnh thổ này thì âu cũng là một thái độ quân tử hết sức đứng đắn, không thêm can thiệp vào nội bộ của nước bạn Đông minh vậy mà. Còn mong muốn gì hơn!

CHƯ TIÊN HỐI LỖI

Một đồng nghiệp như trình vừa đăng tải nguồn tin: Chánh phủ Thái Lan hôm tuần rồi đã ra lệnh đốt cháy một lô tới 26 tấn thuốc phiện ở thị trấn Chiang Mai mà không hề tỏ ý tiếc sót gì cả, mặc dầu tính theo thời giá trên thị trường quốc tế thì nó tương đương tới 46 triệu rưỡi đô-la Mễ lận. Hành động phi phạm kẻ trên của trào đình Thái Lan khiến dân hít tồ phe trên toàn thế giới công phần nặng nề, nhưng mặt khác nó lại giúp cho hàng ngũ Chư Tiên Giao Chibông cảm thấy mến yêu nhà nước Anamta quá trời. Phần ứng bất ngờ này thật dễ hiểu. Vì rõ ràng nhà nước Anamta đã thương dân Hít tồ phe nhiều lắm, chưa hề làm tuyệt đường sinh lộ của họ bao giờ cả. Thịnh thoả nhà nước buồn tình cũng có hành quân tảo thanh và tịch thu được vô số khối thuốc phiện đấy. Nhưng vốn tiết kiệm và sợ phao phí của trời, nhà nước đều cất kỹ những chiến lợi phẩm quý giá này vô kho, chứ không khi nào lại đem tiêu hủy một cách đại dột hết.

Bởi vậy theo nguồn tin của phái viên C.O vừa thân lượm được, thì hàng ngũ Chư Tiên Giao Chi đang dự tính mần kiến nghị tri ân nhà nước để tỏ lòng ăn năn hối lỗi sau thời gian dài họ đã chót oán hận về những cuộc bố ráp vừa qua. Đồng thời trong bản kiến nghị sắp hình thành này, dường như còn có thêm cả khoản thỉnh nguyện xin nhà nước công bố rõ số com đen hiện đang tồn trữ trong kho để dân hít choác bôn xứ được yên chí sống vui sống khỏe, không phải lo lắng thiếu thóc trong tương lai.

ƠN TRÊN PHÙ HỘ DÀI DÀI

Một số đồng đảng viên đảng phong bì pháp nhiệm trước, sau khi bị đá văng ra khỏi viện Hát Bồi hồi tháng 8 năm ngoái, dường như đều được bề trên thương tình ban cho sở làm tương đối khảm khá. Nhưng ân sủng đặc biệt hơn hết phải là hàng Mắc Giao. Hồi giao kèo hát bồi còn hiệu lực, chàng vốn thuộc loại thời ông đư đủ bậc siêu, các đồng chí khó lòng cạnh tranh nổi.

Bởi vậy chàng bị tuột dù, người ta ai cũng phải ngạc nhiên không kịp. Nhất là bề trên nghe đầu thương lắm, đã cho vời chàng về bên long sàng để phủ dụ hồi lâu. Rồi quả nhiên ơn trên lại tiếp tục phù hộ cho chàng: Sau khi mần hạn công tra, chàng được gọi đi Quang Trung tập ác ề cho biết sơ qua thế nào là đánh lộn, kéo đã 17 năm nay chàng chưa hề uýnh ai trong khi nư c nhà đang có gấu thì kỳ quá lẽ ngoài quốc nó cười cho sao. Tiếp theo bề trên bèn si nhê giấy phép cho chàng qua mần nghề lãnh sự bên cường quốc Da Đỏ để vừa ban mưamóc cho kẻ bầy tồ cũ mà cũng là vừa để cho chàng có thêm môi trường thi triển tài năng xưa, ngõ hầu làm cho trào đình Da đỏ phải mê và hết dám coi thường trào đình ta như trào đình Đư Loan của cụ Tướng.

CON CHUỘT ĐỀ RA TRÁI NÚI

Cách đây ít lâu, sau khi hai trào đình Da Đỏ và Giao chỉ thỏa thuận chương trình Việt hoá các bùm, chính bọn C.O đã khẩn thiết đặt vấn đề cần phải Việt hóa chị em ta trước hết, bằng không sẽ gây nên rất nhiều hậu quả nguy hiểm khôn lường. Tiếc thay điều cảnh giác đề sự của C.O đã không được nhà nước chú ý thì hành gì hết trơn; nên bây giờ hậu quả đã quả nhiên xuất hiện thật: Bỏ chỉ huy quân lực Da Đỏ vừa ra lệnh cấm thuộc hạ không được bển mằng đến các nơi ăn chơi tại Saigon Gia Định nữa, đang dành sức xuống tàu hồi hương nay mai! Từ cái lệnh cấm quái ác này đã khiến cho gần hai ngàn đồng sở nách ba bị sập tiệm và khoáng trên chục ngàn em chiêu đãi bỏ lê bị thất nghiệp nặng. Đồng thời nó cũng sẽ lôi theo một lô com ba nhi những nghề phụ thuộc khác, có liên quan hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp, để rồi gây nên thảm họa đội dùi cho đủ mọi thành phần xã hội cả thom lẫn thời trong một tương lai không xa! Lúc ấy thì chuyện con chuột đề ra trái núi sẽ trở thành có thật chứ có phải là chuyện nói phét.

SVSQ CẦN PHẢI COI VỮ Ở CHUÔNG

Sau vụ một SVSQ tự tử bằng súng tại trường võ bị Thủ Đức, lại lời thêm ra chuyện một ông quan ba cán bộ vì ham coi vũ sexy nên ông từng bắt ép các sinh viên thuộc quyền phải đóng góp tiền bạc tổ chức vũ còi chuông chằm phần chằm, để tất cả coi chơi cho., đỡ ghiền!

Phần đồng dư luận vì không chịu suy nghĩ sâu xa nên đã vội buộc tội ông quan ba kẻ trên là đồ dề cạ, là cóc xứng đáng vai trò cán bộ quân trường, vãn vãn. Nhưng riêng bọn C.O lại nghĩ khác. Bọn C.O vì chịu khó nhìn rộng nên đã rất bội phục ông sĩ quan cán bộ này ghê lắm. Hành động của ông chính là một hành động đứng, không ai có quyền chê trách hết. Khi bắt buộc các sinh viên sĩ quan phải coi vũ ở chuông tức là ông muốn rèn luyện cho họ một trái tim bạc sắt để sau này ra trường nếu chẳng may gặp trường hợp địch muốn áp dụng mỹ nhân kế thì họ vẫn cứ ung dung sáng suốt chứ không bị kích thích để rồi sa cơ vương bẫy gì ráo. Vậy coi vũ ở chuông tức là một lối tập luyện cho tâm hồn trở thành chai đá, nó quan trọng không thua gì những môn tập bắn súng, tập chỉ huy... thì những sinh viên nào chót bị ông bắt nhốt vì dám trái lệnh không chịu góp tiền «thuê bài học» là đáng đời quá rồi, còn oan ức gì nữa mà kêu!

NHỮNG TẤM MỀM QUÝ TỘC

Tòa tổng đốc Thừa Thiên hôm vừa qua đã hốt hoảng la làng là 800 tấm mền của Đư Dzua gửi tặng nạn nhân bão lụt đã bị thủ tiêu đi bằng nào hết trơn. Ấy thế mới là bỏ mề cá! Vì mền của Đư Dzua dĩ nhiên phải là loại mền quý, kẻ dân giả dù đồng địa cách mấy cũng không ể gì mua được. Đư

ĐA DANH cầm tròng

là của quý thì tất nhiên phải được cất kỹ trong kho bộn trôm đạo dân giả cũng sức mầy sờ mó tới nổi. Vậy kẻ có tài thủ tiêu một lúc những 800 tấm mền quý đang cất kỹ trong kho nhà nước hẳn phải thuộc loại quan to địa phương chứ không thể là bọn kỳ nhông các kẻ được. Mà theo thuần phong mỹ tục Anamta, thì một khi đã làm tới quan to thì cái gốc chắc chắn lại càng to bự và cứng ngắt hơn. Vậy 800 cái mền quý đâu đã thắm đẽch gì đối với một ông quan to mà chưa chi thiên hạ đã vội la hoảng đư tồ như thế! Cứ từ từ bình tĩnh rồi cuối cùng mền Đư Dzua tăng bảo lụt cũng sẽ bỏ đư tồ tay dân-bảo lụt cho coi. Khác chăng là họ chỉ phải sủy ra ít xấp cho quan bô tồ để dành thời. Như vậy đâu có mắc hung khi được đòi lấy cả mặt đăm mền quý tộc!

TIỀN LÍNH TÍNH LIỀN

Quý tiết kiệm quân đội cũng là đề tài gây nhiều sôi nổi trong giới nhà choang. Bởi vậy nhà nước đã phải ra lệnh ngưng thầu hội chết mỗi tháng đúng trăm tỉ của quân nhân các cấp góp cho quỹ này. Tuy nhiên vấn đề không phải chỉ đơn thuần sôi sục có như thế. Vì tính đến nay thì quỹ tiết kiệm đã chót giữ dùm «của lính số bạc khổng lồ, tới hơn ba tỷ lượng». Và nếu cộng thêm tiền lời của số bạc tỷ đó trong suốt thời gian vừa qua thì ôi chao, đồng địa ơi là đồng địa. Bây giờ, trên nguyên tắc tiền của nhà binh thì phải hoàn lại cho nhà choang, nghĩa là của ai trả nấy chứ không thể có chuyện của thiên trả địa được. Nhưng chẳng cần đi lời chắc ai cũng thấy nỗi việc hoàn trả này đã khó vô cùng. Chắc chắn sẽ gây nhiều bất mãn cho cả giới hội cái lẫn giới hội con. Mà cái sự bất mãn của giới hội con, nếu có, thì thật là nguy hiểm khôn lường. Vì họ quá đồng, tới hơn một triệu nhân mạng nào phải ít gì!

Thế mới biết cứu rành ngôn «Tiền lính tính liền» muốn đời kháng hề trật trệu một ly ông cụ nao cả. Đư với tiền lính thật không khác rồn mặt với từ thân vậy?

MỘT MO CAU ĐÃ LÀ QUÁ ĐỦ

Một đồng nghiệp như trình vừa đăng tải một nguồn tin khi mà ly mít ngủ mới xảy ra ở d rới Kiến Phong. Số là chàng nghị hôn Nguyễn Ngọc Nh có cô cháu gái kêu càng bằng bác đảng hoing, nhưng vừa chết chông xong nên cô này hiện sống trong cảnh góa bụa có đơn khiếp lắm. Thấy thế chàng nghị hôn bên động mỗi từ tâm. «xích lại gần nhau» với cô cháu gái một tí, rồi một tí nữa... và cuối cùng là đôi bên bác cháu ta xip lá cà thật lực một trăm phần trăm! Khôn nổi bà nghị hôn lại thuộc loại đồng máu Hoạn thư, nên khi nghe tin mặt báo như trên lập tức mắt bà trợn trừng, răng bà nghiến trèo trẹo, bà phi thân đến ngay tồ con chuẩn chuẩn để đập phá một trận tan hoang và nưng cô cháu tình địch một trận đòn ghen tời bởi lá liễu. Sau đó phú lít địa phương dĩ nhiên phải xía vô can thiệp. May nhờ mề nghị hôn cũng như nhờ cô cháu gái còn rú lòng thương không thừa kiện gì cả, nên nỗi vụ được dàn xếp êm. Cái có điều kệt là dân chúng cả tỉnh đã chót hay chuyện hết trơn, nên chàng nghị hôn N.đang 1, 2 đời «đờ nhà» vô rừng sâu ở với bú dừ để lánh nạn thị phi.

Riêng theo ý kiến C.O nghị hôn Nguyễn ngọc Nh. cứ tiếp tục mần nghề đại diện cho đến mần công tra và chỉ phải dọn nhà đi vô rừng làm ghecho mát công. Lỡ bú dừ nó trực xuất không cho chúng thì phiền. Chàng chỉ cần sắm một cái «mắt kẹ» bằng mo nang thật dầy, để mỗi khi đi họp hoặc đi chơi đâu thì đeo lên mặt cho kín đáo. Thế đã là quá đủ rồi!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÀN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài gòn

Một số 25đ. Một tháng 100đ. Một năm 1200 đ